

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul VII,
nr. 1868
Joi
28 februarie
1974
6 pagini
30 bani

„Să facem totul ca agricultura să-și aducă o contribuție tot mai mare la sporirea avuției noastre socialiste, la înflorirea și bunăstarea întregii națiuni, la ridicarea României în rîndul țărilor avansate ale lumii, pe noi trepte de progres și civilizație.”
(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU)

Lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Glorioasa tradiție a țărânilor noastre în lupta pentru libertatea și neatinerea patriei, pentru dreptate și progres social

Dragi tovarăși,

La deschiderea lucrărilor Conferinței cadrelor de conducere din agricultură, adresez celor prezenți în această sală, țărânilor, tuturor oamenilor muncii din agricultură, întregului nostru popor, un cordial salut din partea Comitetului Central, a Consiliului de Stat, a guvernului și a mea. (Aplauze puternice).

Conferința pe țară a cadrelor din agricultură are loc în anul cînd se împlinesc trei decenii de la acțiunea istorică, care a dus la răsturnarea dictaturii militar-fasciste și a deschis calea înfrățirii idealurilor de libertate și dreptate socială ale maselor muncitoare, prelucrării de către poporul român în propriile mîini a destinelor sale, dezvoltării României pe calea progresului și civilizației socialiste. Acest glorioș jubileu prilejuește întregului popor un amplu bilanț al drumului parcurs în cei 30 de ani, al remarcabilelor victorii dobîndite în fărîmarea vîetii noi, socialiste — între care un loc important ocupă reorganizarea și dezvoltarea agriculturii, ridicarea nivelului de viață materială și spirituală a tuturor celor ce muncesc, a întregului popor. (Aplauze puternice).

Conferința este chemată să analizeze rezultatele obținute în cei trei ani ai cîincinalului și să stabilească măsurile ce trebuie luate în continuare în vederea înfrățirii cu succes a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale partidului pentru dezvoltarea agriculturii.

Conferința are o semnificație deosebită prin faptul că în acest an se împlinesc 25 de ani de la creșterea la noua etapă a revoluției agrare din țara noastră — etapa revoluției agrare socialiste.

După cum se știe, plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului a hotărît trecerea la fărîmarea sectorului socialist în agricultură, marcînd începerea organizării pe baze noi a vîetii și muncii țărânilor din România. Acum, după un sfert de secol de la această istorică plenară, putem privi cu îndrăzneală în urmărele marile succese obținute în organizarea socialistă a agriculturii, în creșterea producției agricole, în ridicarea nivelului de viață și civilizației întregii țărîmii. Putem spune că drumul arătat de partid s-a dovedit pe deplin just, că el corespunde năzuințelor țărînilor, ale întregului nostru popor.

Problema agrară a constituit una din cele mai acute probleme sociale ale regimurilor trecute și ea nu s-a putut găsi rezolvare, decît în anul puterii populare. Din cele mai vechi timpuri, lupta țărînilor pentru pămînt, lupta țărînilor pentru pămînt pentru înălțarea relațiilor de exploatare și asuprire, pentru dezvoltarea societății românești pe calea progresului social. Pe parcursul

frîmintărilor istoriei a poporului român, țărînimii a constituit, timp de sute și sute de ani, principala forță socială, patriotică, progresistă, revoluționară a societății; ea a jucat rolul hotărîtor atît în dezvoltarea economică, socială, în creșterea forțelor de producție din țara noastră, cît și în lupta pentru dezvoltarea și păstrarea ființei naționale, pentru scuturarea jugului dominației străine și a cuceririi independenței și neatinării, pentru eliberarea națională și dreptate socială, pentru afirmarea națiunii noastre în rîndul popoarelor lumii. Încă de la încheierea stărilor românești, țărînimii a constituit principala forță de apărare a țării, ea a format oștile lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, apărînd cu uriașe jertfe și sacrificii pămîntul strămoșesc. S-au înscris ca pagini neperierabile în totopseșul trecutului nostru revoluționar, răscoalele țărînești de la Bobolna din 1437, cele conduse de Gheorghe Doja în 1514, de Horia, Cloșca și Crișan în 1784, marea răscoală de la 1907 și altele altele bălăuș pătate de țărînimii pentru o viață mai bună, împotriva claselor exploatare, pentru schimbarea rînduiei sociale anacronice din țările românești. Țărînimii a alcătuit oștile de panduri a lui Tudor Vladimirescu, în 1821, în timpul revoluției noastre, în lupta împotriva tagmei feudalilor, pentru reforme democratice și scuturarea jugului asuprii străine. Revoluția de la 1848 — care, în Țara Românească, a dus la cucerirea temporară a puterii de către forțele sociale noi, progresiste, a înscris pe lista revendicărilor ei imediate abolirea relațiilor feudale la sat, eliberarea și împroprietărirea țărînilor.

Pentru prima dată, însă, ideea reformei agrare s-a putut concretiza în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Dar nici reforma din 1864 nu a putut duce la soluționarea problemei agrare în România, datorită faptului că rezultatele ei au fost practic anulate de măsurile ulterioare luate de guvernele buržoaze-moșieresti. Nici celelalte reforme, proclamate cu scopul de a potoli nemulțumirea și revolta țărînilor nu au rezolvat problemele de fond ale satului românesc, în care, atît timp cît moșierimea a continuat să dețină un rol dominant în societate, s-au menținut relații feudale, exploatare și înăprie. Abia odată cu apariția pe arena socială a țării, a clasei muncitoare și a partidului ei revoluționar marxist, țărînimii a căpătat un aliat puternic în lupta pentru satisfacerea aspirațiilor ei vitale, proletarietului a înțeles că problema agrară nu poate fi rezolvată în România decît pe calea revoluționară, în cadrul luptei de clasă împotriva regimului buržoaze-moșieresc, al revoluției socialiste, al construcției noi orînduirii. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși, În cei 25 de ani care au trecut de la începerea procesului de cooperativizare la sat, agricultura noastră a cunoscut schimbări fundamentale. Putem face astăzi un bilanț cu adevărat strălucit al succesorilor obținuți pe calea construirii socialismului la sat. Pentru a evidenția mai clar drumul parcurs, voi evoca succint anii premergători trecerii la organizarea agriculturii pe baze socialiste. Pînă la eliberarea țării, moșierimea și chibaburimea dețineau majoritatea pămîntului și a uneltelor de muncă. Potrivit recensămîntului din 1930, 12.200 de moșieri — cît existau la acea dată — reprezentau, circa 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafață de peste 5.470 mii hectare de pămînt, adică aproape tot atît cît cele 2.460 mii gospodării țărînești la un loc. Această situație s-a înrăutățit mai mult în decenii următoare și în timpul războiului. Neavînd pămînt

și lucrau în industrie și alte activități neagricole. Înfrățirea politică a partidului de industrializare socialistă a determinat profunde schimbări în întreaga structură economică a țării, transformînd România într-un stat industrial-agrar în plină dezvoltare, cu o industrie și o agricultură modernă, cu o economie dinamică, înfloritoare. În anii construcției socialiste, industria a devenit ramura conducătoare a întregii economii. Este semnificativ în acest sens faptul că în prezent realizăm o producție industrială de circa 23 ori mai mare decît în anul 1948, anul trecerii mijloacelor de producție în mîinile întregului popor. În țara noastră a fost creată practic o industrie nouă, dotată cu mijloace tehnice moderne, capabilă să realizeze o gamă largă de produse la nivelul performanțelor mondiale. Au fost realizate cu o deosebită eficacitate, cu un cost redus, ramurile industriale hotărîtoare pentru progresul economic general — industria construcției de mașini, electrotehnica și electronica, industria chimică, siderurgia și altele. Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost în anii ce s-au scurs de la naționalizarea de 14,3 la sută — prințre cele mai înalte ritmuri de dezvoltare atinse pe plan mondial în perioada postbelică.

Marile realizări în dezvoltarea industrială a țării s-au obținut în cursul actualului cîincinal. Prevederile pe cei trei ani care au trecut au fost realizate cu o deosebită eficacitate, de circa 30 miliarde lei. Aproape toate jetele țării și-au îndeplinit înaintea de termen sarcinile de plan. În anul 1973, producția industrială a crescut cu 14,7 la sută față de anul 1972, fiind cu peste 14 miliarde de lei mai mare decît cea stabilită inițial în plan. Un element deosebit de elocvent pentru amploarea dezvoltării industriei noastre este faptul că volumul producției industriale din 1973 este superior celui obținut pe întregul cîincinal 1956—1960. S-au obținut, de asemenea, succese pe linia creșterii productivității muncii și a eficienței activității economice.

Marile realizări dobîndite în înfrățirea programului de industrializare au avut și au o însemnătate hotărîtoare pentru progresul agriculturii, pentru dezvoltarea ei pe baze moderne, pentru creșterea producției vegetale și animale și ridicarea nivelului de viață al țărînimii.

Organizarea socialistă a agriculturii — necesitate istorică a edificării noi societăți — constituie o marea victorie a politicii agrare marxist-leniniste a partidului nostru

Stimați tovarăși,

În cei 25 de ani care au trecut de la începerea procesului de cooperativizare la sat, agricultura noastră a cunoscut schimbări fundamentale. Putem face astăzi un bilanț cu adevărat strălucit al succesorilor obținuți pe calea construirii socialismului la sat. Pentru a evidenția mai clar drumul parcurs, voi evoca succint anii premergători trecerii la organizarea agriculturii pe baze socialiste. Pînă la eliberarea țării, moșierimea și chibaburimea dețineau majoritatea pămîntului și a uneltelor de muncă. Potrivit recensămîntului din 1930, 12.200 de moșieri — cît existau la acea dată — reprezentau, circa 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafață de peste 5.470 mii hectare de pămînt, adică aproape tot atît cît cele 2.460 mii gospodării țărînești la un loc. Această situație s-a înrăutățit mai mult în decenii următoare și în timpul războiului. Neavînd pămînt

și lucrau în industrie și alte activități neagricole. Înfrățirea politică a partidului de industrializare socialistă a determinat profunde schimbări în întreaga structură economică a țării, transformînd România într-un stat industrial-agrar în plină dezvoltare, cu o industrie și o agricultură modernă, cu o economie dinamică, înfloritoare. În anii construcției socialiste, industria a devenit ramura conducătoare a întregii economii. Este semnificativ în acest sens faptul că în prezent realizăm o producție industrială de circa 23 ori mai mare decît în anul 1948, anul trecerii mijloacelor de producție în mîinile întregului popor. În țara noastră a fost creată practic o industrie nouă, dotată cu mijloace tehnice moderne, capabilă să realizeze o gamă largă de produse la nivelul performanțelor mondiale. Au fost realizate cu o deosebită eficacitate, cu un cost redus, ramurile industriale hotărîtoare pentru progresul economic general — industria construcției de mașini, electrotehnica și electronica, industria chimică, siderurgia și altele. Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost în anii ce s-au scurs de la naționalizarea de 14,3 la sută — prințre cele mai înalte ritmuri de dezvoltare atinse pe plan mondial în perioada postbelică.

Marile realizări în dezvoltarea industrială a țării s-au obținut în cursul actualului cîincinal. Prevederile pe cei trei ani care au trecut au fost realizate cu o deosebită eficacitate, de circa 30 miliarde lei. Aproape toate jetele țării și-au îndeplinit înaintea de termen sarcinile de plan. În anul 1973, producția industrială a crescut cu 14,7 la sută față de anul 1972, fiind cu peste 14 miliarde de lei mai mare decît cea stabilită inițial în plan. Un element deosebit de elocvent pentru amploarea dezvoltării industriei noastre este faptul că volumul producției industriale din 1973 este superior celui obținut pe întregul cîincinal 1956—1960. S-au obținut, de asemenea, succese pe linia creșterii productivității muncii și a eficienței activității economice.

Marile realizări dobîndite în înfrățirea programului de industrializare au avut și au o însemnătate hotărîtoare pentru progresul agriculturii, pentru dezvoltarea ei pe baze moderne, pentru creșterea producției vegetale și animale și ridicarea nivelului de viață al țărînimii.

Stimați tovarăși, În cei 25 de ani care au trecut de la începerea procesului de cooperativizare la sat, agricultura noastră a cunoscut schimbări fundamentale. Putem face astăzi un bilanț cu adevărat strălucit al succesorilor obținuți pe calea construirii socialismului la sat. Pentru a evidenția mai clar drumul parcurs, voi evoca succint anii premergători trecerii la organizarea agriculturii pe baze socialiste. Pînă la eliberarea țării, moșierimea și chibaburimea dețineau majoritatea pămîntului și a uneltelor de muncă. Potrivit recensămîntului din 1930, 12.200 de moșieri — cît existau la acea dată — reprezentau, circa 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafață de peste 5.470 mii hectare de pămînt, adică aproape tot atît cît cele 2.460 mii gospodării țărînești la un loc. Această situație s-a înrăutățit mai mult în decenii următoare și în timpul războiului. Neavînd pămînt

Germaniei hitleriste, lăsînd țărînimii, masele populare de la orașe și sate în sărăcie și mizerie. Rechizițiile de animale și de atelea lipseau, în mod practic, gospodăriile țărînești de cele mai esențiale mijloace de muncă și de trai. După cum reiese din statisticele vremii, din 1940 și pînă la 23 August 1944 au fost trimise în Germania hitleristă 1.371.000 tone cereale și semințe și 7.500 vagoane cu animale vii și produse animale, fără a mai pune la socoteală uriașele cantități de produse agricole livrate armatei germane din România și de pe front. Este grav în ce privește povara pe care a suportat-o țărînimii faptul că, în vara anului 1944, din recolta de grâu apreciată a fi de circa 224.000 vagoane, guvernul antonesc intenționa să lase pentru consumul populației rurale doar 10.000 vagoane, restul urmînd să fie pus la dispoziția cîmpilor hitleriste.

După cum se știe, Partidul Comunist Român a dus o luptă hotărîtoare împotriva dictaturii militar-fasciste, s-a pronunțat cu hotărîre împotriva războiului antisovietic, a desfășurat o largă activitate pentru sabotarea mașinii de război hitleriste, a acționat neobosit pentru unirea tuturor forțelor patriei, a maselor largi populare în lupta pentru răsturnarea regimului antonesc, pentru răsturnarea din războiul din alături de Germania hitleristă și alăturarea ei glorioasă armatei sovietice, coaliției antifasciste. Victoriile strălucite obținute de popoarele Uniunii Sovietice în lupta grea pentru zdrobirea mașinii de război fasciste au creat condiții favorabile pentru intensificarea luptei forțelor patriei din țara noastră, conduse de Partidul Comunist Român, pentru trecerea la răsturnarea regimului dictatorial militar-fascist. În aceste condiții s-a înfrățit acțiunea istorică de la 23 August 1944, s-a realizat victoria înfrățirii naționale antifasciste și antiimperialiste care a deschis o pagină nouă în istoria țării noastre. S-au creat astfel și premisele pentru rezolvarea definitivă a problemei agrare. Pentru ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii românești, partidul comunist, împreună cu celelalte forțe democratice, a acționat cu toată fermitatea pentru înfrățirea reformei agrare, realizată în cea mai mare parte în iarna anului 1945. Reforma agrară s-a înfrățit pe cale revoluționară, la îndemnul și cu sprijinul clasei muncitoare, al altor forțe de la orașe. Comitetele țărînești, create în mod special în întreaga țară, au trecut la skvirsirea acțiunii revoluționare de împărțire a pămînturilor moșieresti. În acest fel au fost împroprietărit circa 920.000 țărani, cu peste 1.100.000 hectare de pămînt. Moșierimea a primit o lovitură puternică, baza ei de exploatare fiind în cea mai mare parte lichidată. În urma reformei agrare, țărînimii s-a mijlocosă deținea circa 71 la sută din suprafața agricolă a țării.

În transformarea revoluționară a agriculturii, clasa muncitoare a acordat un sprijin puternic țărînimii atît în exproprierea moșierilor, cît și în ajutarea ei cu mijloace necesare în vederea desfășurării lucrărilor agricole. În această luptă s-a dezvoltat și cimentat alianța dintre clasa muncitoare și țărînimii muncitoare — baza trînică a tuturor transformărilor democratice și revoluționare a societății în România. (Aplauze puternice). E încă vie în memoria noastră, a tuturor, situația grea din anii 1946, 1947, 1948, cînd alimentarea populației se agravase ca urmare a secetei, a lipsei mijloacelor și uneltelor de muncă, precum și a sabotajului moșierilor și chibaburilor. În acele condiții, partidul a pus la ordine zilei, ca singura cale de soluționare a problemei agrare, organizarea pe baze noi

In prezența tovarășului Nicolae Ceaulescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, miercuri, 27 februarie 1974, s-au deschis, la București, lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste. Manifestare cu profundă semnificație politică și social-economică, Conferința are loc în preajma aniversării unui eveniment remarcabil, însoțit cu lăure de aur în cronică marilor izbînzii ale poporului nostru, condus de partid, pentru edificarea socialismului pe pămîntul României — împlinirea unui sfert de veac de la Plenara C.C. al partidului din 3—5 martie 1949. În urmă cu 25 de ani, satul românesc a pășit pe calea unei vîetii noi, a transformării socialiste a agriculturii, care a deschis orizonturi luminoase de progres și bunăstare țărînimii muncitoare, încheierea acestui proces revoluționar, în 1962, marcînd victoria definitivă a noi orînduirii în țara noastră.

Conferința care și-a început astăzi lucrările, oferind un generos cadru pentru un amplu dialog de lucru cu largi deschideri în viitor, are loc în anul evenimentelor de însemnătate istorică în vîetia poporului român — cea de-a 30-a aniversare a înfrățirii naționale antifasciste armate și cel de-al XI-lea Congres al partidului, în atmosfera de puternică mobilitate a oamenilor muncii de la orașe și sate angajați plenar în înfrățirea cîincinalului înaintea de termen, cauză a întregii noastre națiuni.

La acest forum reprezentativ al oamenilor muncii de pe ogoare — care se înscrie pe linia promovată cu consecvență de partid, de secretarul general, de consultare a maselor largi de oameni ai muncii de la sat în vederea soluționării la un nivel superior a problemelor majore ce privesc dezvoltarea intensivă a agriculturii noastre socialiste — participă peste 8.000 de lucrători ai ogoarelor: președinți cooperativelor agricole de producție, directorii întreprinderilor agricole de stat și ai stațiunilor de mecanizare, președinții consiliilor și asociațiilor intercooperatiste, alte cadre de conducere din agricultură, specialiști, țărani, mecanizatori, lucrători frunțași din acest sector.

La Conferință iau parte membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, primii secretari ai Comitetelor județene de partid, activiști de partid și de stat, cadre din unele ramuri industriale, oameni de știință și cultură.

Participă, de asemenea, ca invitați, șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic acreditat în București, ziariști români și străini. Marea notorietate a pavilionului, care găzduiește această manifestare, este împodobită sărbătorit. Pe panourile ce înconjoară uriașă sală sînt înscrise urările: „Țărînișcă Partidului Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaulescu”, „Țărînișcă înfloritoare scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România”, „Țărînișcă poporului român, constructor eroic al socialismului”. Drapele roșii și tricolore coboară din centrul cupolei spre tribună.

Domnește o atmosferă de vie însuflețire. Participanții întîmpină cu puternice și îndrăznețe urale, cu aplauze furtunoase pe tovarășul Nicolae Ceaulescu, pe ceilalți conducători de partid și de stat. Eprimîndu-și profunda dragoste față de secretarul general al partidului, întreaga asistență scandează, minute în șir, „Ceaulescu — P.C.R.”. În această vibrantă manifestare a simțimintelor de bucurie, de stimă și respect își găsesc expresie nemijlocită legătura indestructibilă dintre partid și popor, încrederea neîmurmurată a oamenilor muncii de la sat în politica înțeleaptă a partidului, călduzitorul întregului nostru

(Continuare în pag. a VI-a)

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. I)

cialiste, a agriculturii, trecerea la înfăptuirea cooperativizării.

Odată cu naționalizarea, în 1948 — a principalelor mijloace de producție și trecerea la făurirea sectorului socialist în economie, a apărut în mod clar că organizarea pe baze noi, socialiste, a agriculturii, constituie o necesitate istorică, de îndeplinire a căreia depinde creșterea rapidă a producției agricole, ridicarea nivelului de trai al țărănimii, satisfacerea cerințelor de produse agroalimentare ale întregului popor.

Odată cu trecerea la organizarea socialistă a satului, partidul a trasat sarcina dotării agriculturii cu mijloacele tehnice necesare. S-au creat în acest scop stațiuni de mașini și tractoare, întreprinderi de stat menite să asigure efectuarea lucrărilor agricole cu mijloace mecanizate.

Transformarea socialistă a satului a necesitat o perioadă îndelungată, timp de aproape 14 ani. În toată această perioadă s-a desfășurat o intensă muncă economică, politică, organizatorică, de explicare și demonstrare prin fapte a marilor avantaje și a superiorității agriculturii cooperatiste. Țărănimea s-a convins din proprie experiență că numai pe această cale se poate realiza o agricultură modernă, de înaltă productivitate, se pot crea condiții pentru creșterea veniturilor sale, pentru făurirea bunăstării generale.

Un rol însemnat în convingerea țărănimii de a pasi pe calea cooperatistă l-au avut rezultatele obținute de întreprinderile agricole de stat, precum și realizările dobândite de cooperativele agricole de producție, create încă din 1949.

În anul 1962 s-a încheiat cooperativizarea. Aceasta a marcat victoria deplină a revoluției agrare socialiste, a organizării agriculturii românești pe baze socialiste, de stat și cooperatiste, deschizând, totodată, calea trecerii într-o etapă nouă, superioară, a soluționării problemei agrare, a

asigurării unui progres rapid al producției agricole și ridicării nivelului de trai al țărănimii. Această mărță victorie a marcat crearea economiei socialiste unitare, triumful relațiilor noi, socialiste, atât la orașe cît și la sate, izbîndă definitivă a socialismului în România, în toate sectoarele de activitate. (Aplauze puternice, prelungite)

Care este astăzi situația agriculturii românești? Cîra 91 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării aparține sectorului socialist de stat și cooperatist. Întreprinderile agricole de stat dețin 2 084 000 hectare, cooperativele agricole de producție 8 845 000 hectare, pășunile și fînețele reprezintă 4 455 000 hectare, din care 2 337 000 hectare sînt proprietate de stat.

Ca urmare a preocupării partidului și guvernului pentru mecanizarea producției agricole, astăzi pe ogoarele țării lucrează 115 000 tractoare, aproape 44 000 combine, circa 50 000 de semănători, precum și numeroase alte mașini și utilaje de înalt randament. Suprafața arabă ce revine pe un tractor a scăzut de la 684 hectare în 1950 la 84 hectare în 1973. Agriculturii i s-au repartizat an de an cantități tot mai mari de îngrășăminte și alte substanțe chimice. Numai în anul 1973 au fost aplicate circa 715 mii tone îngrășăminte substanțiale activă, față de 6 mii tone în 1950. În toți acești ani s-au executat importante lucrări de îmbunătățiri funciare — îndiguri, desecări, irigații — statul alocînd fonduri mari pentru realizarea lor, în special pentru irigații. La sfîrșitul anului 1973 dispuneam de peste 1 250 000 hectare irigate. Numărul inginerilor și cadrelor tehnice din agricultură a crescut în mod considerabil, ajungînd la 30 000 ingineri și specialiști cu pregătire superioară și 25 000 cu pregătire medie.

Ca urmare a dezvoltării bazei materiale, a chimizării și mecanizării lucrărilor agricole, a asigurării cu seminte de înaltă productivitate, producția agricolă a crescut an de an obținîndu-se în 1972 cea mai înaltă producție din istoria agriculturii românești.

Stimați tovarăși,

Odată cu dezvoltarea industriei și agriculturii, au cunoscut o puternică înflorire învățămîntul, știința, arta și cultura. S-a dezvoltat considerabil și s-a diversificat rețeaua învățămîntului atît la orașe cît și la sate, s-a realizat — pe baza orientărilor stabilite de partid — legarea mai strînsă a școlii de viață, de activitatea practică, de cerințele concrete ale dezvoltării societății. Școala reprezintă, după cum se știe, un factor esențial în ridicarea conștiinței și a gradului de civilizație al societății noastre socialiste, în asigurarea progresului, în întregirea și îmbogățirea ei culturale. Știința, activitatea de cercetare științifică și-au sporit an de an contribuția la dezvoltarea și perfecționarea producției materiale, la promovarea progresului tehnic în viața economică și socială, la valorificarea superioară a resurselor naționale. Creația literar-artistică acționează ca un factor important în lărgirea orizontului de cultură al maselor, în dezvoltarea conștiinței noi, socialiste, în formarea omului nou și în bogăția vieții spirituale a întregului nostru popor. În cadrul programului general de dezvoltare economică-socială a țării, partidul acordă o atenție deosebită perfecționării și înfloririi în continuare a învățămîntului, științei și culturii, ca factori de bază al progresului multilateral al societății românești, al edificării noului ordin al societății noastre universale de valori spirituale, a folosirii celor mai noi cuceriri ale cunoașterii genului uman, ale gândirii înaintate contemporane.

Doresc ca și cu acest prilej să evidențiez activitatea rodnică și rolul important al intelectualității, care, în strînsă unitate cu clasele muncitoare și țărănimea, acționează pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și să adresez cele mai calde felicitări tuturor slujitorilor științei și culturii din România. (Aplauze puternice).

Una din marile realizări ale regimului nostru socialist este rezolvarea justă, în spiritul principiilor marxist-leniniste, a problemei naționale, care a dus la lichidarea oricăror forme de inegalitate și discriminare, la realizarea unei depline și efective egalități în drepturi a tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, la cimentarea trinității și frăției oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, la înțărirea coeziunii întregului popor în jurul Partidului Comunist Român, forța conducătoare a societății noastre socialiste. Muncind și trăind ca la cot și la sate, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, acționează în strînsă colaborare pentru înflorirea agriculturii socialiste, transpun în succes în viața politică a țării, pentru progresul și prosperitatea patriei comune — Republica Socialistă România. (Aplauze puternice).

Ca urmare a dezvoltării industriei și agriculturii, a impetuosului progres economic-social realizat de poporul nostru, în anii care au trecut s-au produs schimbări pozitive în nivelul de trai al maselor. În prezent circa 58 la sută din totalul populației are de muncă lucrează în ramurile industriale și agricole; acest transfer în domeniile de activitate cu o productivitate mai înaltă reprezintă un indice important al creșterii gradului de dezvoltare a societății. Venitul național a fost în anul 1973 de circa 12 ori mai mare decît în anul 1947, asigurînd sporirea succesivă a salariilor, înfăptuirea unor largi acțiuni destinate ridicării nivelului de viață al întregului popor. Salariul net este în prezent aproape de 5 ori mai mare decît acum 25 de ani.

cea mai sigură și justă de lichidare a înăpăierii economico-sociale, de dezvoltare rapidă a satului, a întregii societăți. Acesta este, totodată, un factor de importanță deosebită pentru progresul întregii economii naționale, inclusiv pentru dezvoltarea industriei, pentru crearea unei economii naționale unitare, independente.

Tocmai instaurarea proprietății socialiste în agricultură și formarea economiei socialiste unitare creează condiții pentru înfăptuirea cu succes a marelui program elaborat de Congresul al X-lea, pentru trecerea la o nouă etapă a rezolvării problemei agrare — organizarea agriculturii pe o bază nouă, modernă, superioară, în concordanță cu mersul înainte și progresul tehnic și economic-social general al țării noastre. Odată cu dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale și perfecționarea conducerii și organizării producției agrare, în munca și viața țărănimii, în întreaga existență a satului se vor produce schimbări tot mai ample, pe multiple planuri; producția agricolă va deveni tot mai mult o variantă a muncii industriale, iar satul se va apropia tot mai mult, ca nivel de civilizație, de oraș. Acesta este unul din procesele esențiale ale făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate care va asigura înflorirea și bunăstarea întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Mărele realizări obținute de poporul român în toate sectoarele de activitate — în industrie și agricultură, în dezvoltarea științei, culturii, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor — sînt nemijlocit legate de organizarea unitară, pe baze socialiste a întregii activități economice și sociale. Ele sînt rodul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, al întregului popor, care înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român. (Vii aplauze).

În dobîndirea tuturor acestor succese istorice, un rol hotărîtor a avut și are conducerea de către partid a întregii opere de construcție socialistă, creșterea rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate. Partidul nostru reprezintă astăzi o forță uriașă, însumînd în rândurile sale peste 2 300 000 de muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, din rîndurile celor mai înaltele și mai conștienți fi ai poporului, dispune de organizații puternice în toate domeniile de activitate, constituie forța dinamică în fiecare sector, în fiecare colectiv de muncă. Datorită faptului că a știut să unească eforturile maselor largi populare, să elaboreze o linie politică generală justă și să conducă cu succes activitatea practică de înfăptuire a ei, aplicînd în mod creator legile generale ale construcției noi, ordinului la condițiile concrete din România, partidul nostru comunist și-a câștigat stima, dragostea și încrederea nestămată a întregului popor. (Aplauze puternice, prelungite).

Realizările obținute sînt, de asemenea, legate de crearea condițiilor pentru participarea tot mai largă și activă a maselor populare la conducerea întregii activități economice-sociale. Partidul nostru a acordat și acordă o atenție deosebită perfecționării continue a democrației socialiste, a cadrului și formelor organizatorice de exercitare a puterii de stat de către poporul însuși, de valorificare a experienței și înțelepciunii colective a maselor, de dezvoltare a dialogului cu muncitorii, țărani și intelectuali, astfel ca toate hotărârile care privesc mersul înainte al societății noastre să fie emanarea voinței, intereselor și aspirațiilor întregii națiuni. S-au dezvoltat și îmbunătățit formele de conducere colectivă a tuturor domeniilor de activitate, care permit reprezentanților oamenilor muncii să-și spună cuvîntul și să participe efectiv la gospodărirea unităților socialiste, la elaborarea și aplicarea deciziilor, în dubla lor calitate de producători și proprietari ai mijloacelor de producție. Experiența din acești ani a arătat că dezvoltarea continuă a democrației socialiste este parte integrantă a făuririi societății socialiste constituie o cerință a progresului multilateral al țării, asigură conducerea țării de către masele largi populare, înfăptuirea de către popor însuși, în mod conștient, a propriului său viitor — viitorul comunist al patriei. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Evidențiînd rezultatele obținute în trei ani ai planului cincinal în domeniul agriculturii, doresc să mă opresc acum la unele învățăminte ce se desprind din felul în care s-a muncit în acest sector în ultima perioadă, precum și la sarcinile ce ne stau în față în etapa următoare.

Așa cum am mai arătat, în anii 1971 și 1972 s-au realizat cele mai mari producții de cereale din istoria țării. În anul 1973, cu toate că nu s-a ridicat la nivelul celor doi ani amînțiți mai înainte, producția de cereale este apropiată mediei anilor 1970—1972 și cu peste 900 mii tone mai mare decît media realizată în perioada 1966—1970.

Trebuie, de asemenea, menționat că în anul 1973 s-a obținut cea mai mare recoltă de legume și struguri, cunoscută vreodată în țara noastră, respectiv cu circa 200 mii tone mai mare decît în 1972 la legume și cu peste 500 mii tone la struguri. Ca rezultat al bunei organizări a muncii, unele județe au obținut la unele culturi producții medii la hectar mai mari decît în anul 1972.

Iată cum se grupează unitățile agricole, de stat și cooperatiste, care au obținut recolte mari în 1973:

PRODUCȚIA AGRICOLĂ VEGETALĂ TOTALĂ LA PRINCIPALELE CULTURI				
— în mii tone —				
Nr. crt.	1938	1950	1970	1972
1. Cereale boabe				
total	8 982,5	5 149,2	10 631,4	16 912,5
din care:				
a) grîu	3 755,1	2 219,1	3 355,8	6 040,8
b) porumb	4 092,2	2 101,0	6 535,5	9 816,7
2. Leguminoase boabe				
total	—	118,3	319,6	368,5
3. Plante textile				
(în și cîneapă)	—	149,4	142,6	179,6
4. Floarea-soarelui	58,3	213,6	769,6	850,4
5. Sfeclă de zahăr	434,5	582,2	2 921,3	5 581,4
6. Cartofi	1 331,2	1 601,3	2 064,2	3 672,4

A cunoscut, de asemenea, o puternică dezvoltare sectorul zootehnic, realizîndu-se o importantă creștere a numărului de animale.

NUMĂRUL TOTAL AL ANIMALELOR (la sfîrșitul anului)

— în mii capete —				
Nr. crt.	1938	1949	1970	1972
1. Bovine — total	3 747	4 309	5 216	5 767
2. Porcine — total	2 520	2 211	6 359	8 785
3. Ovine — total	10 265	9 834	13 818	14 455
4. Păsări — total	25 110	17 507	54 333	64 496

A crescut totodată, producția agricolă animală. Astfel:

— în mii capete —				
Nr. crt.	1938	1949	1970	1972
1. Carne — total				
(în mii tone greutate vie)	760	570	1 349	1 627
2. Lapte — total (mii hl)	21 575	20 166	37 932	41 554
3. Lînă — total (tone)	15 130	15 145	29 725	30 697
4. Ouă (mil. buc.)	1 354	1 100	3 537	4 300

După cum se vede din aceste date, atît în sectorul vegetal, cît și în cel animal s-au obținut în acești ani creșteri importante care ilustrează în modul cel mai concret marile avantaje ale agriculturii socialiste, posibilitățile ei de a asigura o producție intensivă. Aceste succese sînt rezultatul politicii partidului de organizare socialistă și de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, precum și al muncii hotărîte a țărănimii, a tuturor oamenilor muncii de la sate. Pe această bază au crescut an de an veniturile țărănimii, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, au fost satisfăcute într-o măsură tot mai largă nevoile generale ale economiei naționale.

Făcînd bilanțul mărețelor realizări, obținute într-un sfert de veac pe calea construirii agriculturii noi, socialiste, doresc să adresez de la această tribună în numele conducerii de partid și de stat cele mai calde felicitări țărănimii, specialiștilor și mecanizatorilor, tuturor oamenilor muncii de la sate, pentru succesele obținute în sporirea producției agricole, în modernizarea agriculturii, pentru contribuția adusă la sporirea avuției naționale, la întreaga operă de edificare a socialismului în patria noastră. (Aplauze puternice, prelungite).

Dragi tovarăși,

Organizarea pe baze socialiste a agriculturii a dus la transformarea radicală a satului românesc, a structurilor sociale a populației rurale. A dispărut clasa moseșilor și chibaurilor, a fost lichidată proprietatea capitalistă asupra pămîntului și a uneltelor de producție, a fost înălțată orice formă de exploatare omului de către om, creîndu-se proprietatea socialistă de stat și cooperatistă. Țărănimea a devenit o clasă nouă, omogenă, animată de interese comune, stăpînă deplin pe mijloacele de producție pe rodul muncii sale. În strînsă alianță cu clasa muncitoare, țărănimea cooperatistă partici-

pe activ la înfăptuirea măreței opere de edificare a societății socialiste în România.

Acum, cînd facem bilanțul a 25 de ani de activitate pe calea organizării socialiste a agriculturii, putem afirma — în baza faptelor, a realităților — că viața a demonstrat pe deplin justetea politicii marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, de transformare socialistă a satului. Fără înfăptuirea revoluției socialiste agrare, fără organizarea pe baze noi a întregii agriculturii nu am fi putut obține nici realizările dobîndite în acești ani în dezvoltarea celorlalte sectoare de activitate, în ridicarea nivelului general de civilizație al țărănimii și al întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungite).

Viața a confirmat cu putere justetea punctului de vedere teoretic că victoria deplină a socialismului nu se poate asigura decît prin organizarea unitară, pe baze socialiste, atît a industriei, cît și a agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate economică și socială. Făurirea unei economii socialiste unitare constituie o necesitate obiectivă a victoriei revoluției socialiste, a consolidării puterii muncitorilor și țărănilor, a întregului popor, a creării condițiilor pentru dezvoltarea continuă a societății socialiste. (Aplauze puternice).

Porînd de la studiarea atență a realității, partidul nostru a aplicat și în problema agrară, în mod creator, adevărurile generale și legitime construcției socialiste la condițiile concrete ale României. Analizînd tendințele generale ale dezvoltării sociale, trîgînd concluzii din experiența celorlalte țări socialiste, din experiența mondială cît și din propria experiență, partidul nostru a știut să găsească formele cele mai corespunzătoare pentru organizarea trecerii țărănimii pe calea proprietății socialiste.

Fără îndoială, formele concrete ale proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție și ale repar-

țiilor produsului social sînt și vor fi întotdeauna diferite, ținînd seama de condițiile istorice, naționale, sociale dintr-o țară sau alta, dintr-o etapă sau alta a dezvoltării. Dar la baza acestei diversități de forme este necesar să stea proprietatea socialistă, obstească, de stat și cooperatistă asupra mijloacelor de producție, precum și realizarea principiilor socialiste de muncă și repartitie. Numai astfel se poate asigura triumful deplin al socialismului, trecerea spre o nouă etapă de dezvoltare, crearea condițiilor pentru făurirea societății comuniste.

Tocmai ca rezultat al înfăptuirii cooperativizării și al victoriei socialismului în toate sectoarele de activitate, atît la orașe, cît și la sate, Congresul al X-lea a putut trasa sarcina trecerii la o etapă nouă, superioară din punct de vedere calitativ, la etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate în România. (Aplauze îndelungate).

Astăzi, cînd noi și noi țări pășesc pe calea dezvoltării economico-sociale independente și își propun să făurească o economie nouă, cînd într-o formă sau alta, tot mai multe popoare se pronunță pentru trecerea pe calea socialismului, problema cooperativizării agriculturii se pune în mod deosebit de acut. De altfel, cooperativizarea se și înfăptuiește într-o formă sau alta, în mai toate aceste țări. Aparatul nostru evident că organizarea pe baze cooperatiste a agriculturii constituie

cea mai sigură și justă de lichidare a înăpăierii economico-sociale, de dezvoltare rapidă a satului, a întregii societăți. Acesta este, totodată, un factor de importanță deosebită pentru progresul întregii economii naționale, inclusiv pentru dezvoltarea industriei, pentru crearea unei economii naționale unitare, independente.

Tocmai instaurarea proprietății socialiste în agricultură și formarea economiei socialiste unitare creează condiții pentru înfăptuirea cu succes a marelui program elaborat de Congresul al X-lea, pentru trecerea la o nouă etapă a rezolvării problemei agrare — organizarea agriculturii pe o bază nouă, modernă, superioară, în concordanță cu mersul înainte și progresul tehnic și economic-social general al țării noastre. Odată cu dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale și perfecționarea conducerii și organizării producției agrare, în munca și viața țărănimii, în întreaga existență a satului se vor produce schimbări tot mai ample, pe multiple planuri; producția agricolă va deveni tot mai mult o variantă a muncii industriale, iar satul se va apropia tot mai mult, ca nivel de civilizație, de oraș. Acesta este unul din procesele esențiale ale făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate care va asigura înflorirea și bunăstarea întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Mărele realizări obținute de poporul român în toate sectoarele de activitate — în industrie și agricultură, în dezvoltarea științei, culturii, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor — sînt nemijlocit legate de organizarea unitară, pe baze socialiste a întregii activități economice și sociale. Ele sînt rodul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, al întregului popor, care înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român. (Vii aplauze).

În dobîndirea tuturor acestor succese istorice, un rol hotărîtor a avut și are conducerea de către partid a întregii opere de construcție socialistă, creșterea rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate. Partidul nostru reprezintă astăzi o forță uriașă, însumînd în rândurile sale peste 2 300 000 de muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, din rîndurile celor mai înaltele și mai conștienți fi ai poporului, dispune de organizații puternice în toate domeniile de activitate, constituie forța dinamică în fiecare sector, în fiecare colectiv de muncă. Datorită faptului că a știut să unească eforturile maselor largi populare, să elaboreze o linie politică generală justă și să conducă cu succes activitatea practică de înfăptuire a ei, aplicînd în mod creator legile generale ale construcției noi, ordinului la condițiile concrete din România, partidul nostru comunist și-a câștigat stima, dragostea și încrederea nestămată a întregului popor. (Aplauze puternice, prelungite).

Realizările obținute sînt, de asemenea, legate de crearea condițiilor pentru participarea tot mai largă și activă a maselor populare la conducerea întregii activități economice-sociale. Partidul nostru a acordat și acordă o atenție deosebită perfecționării continue a democrației socialiste, a cadrului și formelor organizatorice de exercitare a puterii de stat de către poporul însuși, de valorificare a experienței și înțelepciunii colective a maselor, de dezvoltare a dialogului cu muncitorii, țărani și intelectuali, astfel ca toate hotărârile care privesc mersul înainte al societății noastre să fie emanarea voinței, intereselor și aspirațiilor întregii națiuni. S-au dezvoltat și îmbunătățit formele de conducere colectivă a tuturor domeniilor de activitate, care permit reprezentanților oamenilor muncii să-și spună cuvîntul și să participe efectiv la gospodărirea unităților socialiste, la elaborarea și aplicarea deciziilor, în dubla lor calitate de producători și proprietari ai mijloacelor de producție. Experiența din acești ani a arătat că dezvoltarea continuă a democrației socialiste este parte integrantă a făuririi societății socialiste constituie o cerință a progresului multilateral al țării, asigură conducerea țării de către masele largi populare, înfăptuirea de către popor însuși, în mod conștient, a propriului său viitor — viitorul comunist al patriei. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Trebuie să spunem că dezvoltarea democrației socialiste, lărgirea continuă a legăturilor partidului cu masele populare constituie chezașa elaborării unei politici juste, care să corespundă pe deplin intereselor vitale ale națiunii noastre. Aceasta este chezașa că vom putea înfăptui cu succes toate hotărârile, că vom putea evita abuzurile și ilegalitățile, asigura cu realitate socialismul și fie cea mai dreaptă, cea mai democratică și cea mai înaltă societate din lume. (Aplauze puternice).

Grandioasele realizări obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în făurirea ordinului socialist nu trebuie să ne facă să uităm însă că drumul parcurs în tot acești ani nu a fost deloc ușor. Au trebuit învinse multe obstacole care ne-au stat în cale s-au făcut serioase greșeli, s-au manifestat o serie de lipsuri și, uneori, din păcate, s-au comis grave abuzuri, încălcări ale legalității socialiste, denaturări ale principiilor de relații socialiste. Despre toate acestea am vorbit pe larg, cu alte prilejuri, și nu doresc să mă mai refer acum la ele. As vrea să amintesc însă că a trebuit să înfruntăm și părerii care exprimau neîncrederea în acțiunea de cooperativizare, îndoielile de capacitatea țărănimii de a folosi mijloace de muncă mecanizate, substanțele chimice, cuceririle agrotehnice moderne. S-au manifestat, de asemenea, tendințe de subapreciere a importanței agriculturii în ansamblul economiei noastre naționale. Acestea a dus în practică, într-o anumită perioadă, la neglijarea acestui sector, la nerealizarea

sarcinilor de dotare stabilite în planurile de stat. Trebuie spus că dacă nu ar fi existat asemenea tendințe, dacă nu ar fi fost săvîrșite asemenea greșeli și s-ar fi acordat atenția necesară înfăptuirii hotărîrilor partidului, a prevederilor planurilor cincinale cu privire la agricultură, la extinderea mecanizării și chimizării, la realizarea lucrărilor de irigații și altor măsuri, am fi putut obține rezultate mult mai mari.

Ceea ce trebuie însă subliniat este faptul că partidul a știut să unească eforturile maselor largi populare pentru depășirea tuturor greutăților și obstacolelor, să înlăture cu hotărîre abuzurile, ilegalitățile și greșelile săvîrșite, să acționeze pentru lichidarea lipsurilor și să asigure mersul tot mai ferm înainte, atît în agricultură, cît și în toate celelalte domenii ale vieții sociale. Țărănimea a înfăptuit cu elan și abnegație politica partidului, a urmat neabătut partidul, acționînd permanent, în strînsă alianță cu clasa muncitoare, pentru înțărirea și dezvoltarea ordinului nostru noi — ordinului socialist.

Se cuvine evidențiat și cu acest prilej activitatea intensă desfășurată de organele și organizațiile de partid, de comunisti de la sate, care s-au aflat totdeauna în fruntea acțiunilor, și-au îndeplinit cu spirit

de răspundere rolul de seamă ce le-a revenit în transformarea socialistă a satului. Doresc, de aceea, să adresez organelor și organizațiilor de partid, tuturor comunistilor, atît celor de la sate cît și celor de la orașe, cele mai calde felicitări pentru munca lor neobosită consacrată dezvoltării economico-sociale a patriei, edificării cu succes a societății socialiste pe pămîntul României, servirii intereselor poporului român. (Vii aplauze).

Am reamînit acum de lipsurile și abuzurile săvîrșite, desi ele aparțin trecutului, pentru că trebuie să avem permanent în vedere să acționăm în așa fel ca asemenea fenomene străine socialismului să nu-și mai găsească loc în societatea noastră socialistă, să nu fie admise de clasa noastră muncitoare, de poporul nostru. Să facem totul ca să nu mai poată avea loc ilegalități, abuzuri, ca poporul să poată să-și asigure făurirea destinelor sale, așa cum dorește el! (Aplauze puternice).

Putem spune astăzi cu mîndrie că bilanțul general pe care-l facem atît în agricultură, cît și în toate sectoarele de activitate este un bilanț strălucit. Aceasta ne dă temeri să privim cu încredere deplină viitorul și să afirmăm că vom îndeplini în bune condiții toate hotărârile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale.

Decvoltarea agriculturii noastre în decursul celor trei ani care au trecut din actualul cincinal

Dragi tovarăși,

Evidențiînd rezultatele obținute în trei ani ai planului cincinal în domeniul agriculturii, doresc să mă opresc acum la unele învățăminte ce se desprind din felul în care s-a muncit în acest sector în ultima perioadă, precum și la sarcinile ce ne stau în față în etapa următoare.

Așa cum am mai arătat, în anii 1971 și 1972 s-au realizat cele mai mari producții de cereale din istoria țării. În anul 1973, cu toate că nu s-a ridicat la nivelul celor doi ani amînțiți mai înainte, producția de cereale este apropiată mediei anilor 1970—1972 și cu peste 900 mii tone mai mare decît media realizată în perioada 1966—1970.

Trebuie, de asemenea, menționat că în anul 1973 s-a obținut cea mai mare recoltă de legume și struguri, cunoscută vreodată în țara noastră, respectiv cu circa 200 mii tone mai mare decît în 1972 la legume și cu peste 500 mii tone la struguri. Ca rezultat al bunei organizări a muncii, unele județe au obținut la unele culturi producții medii la hectar mai mari decît în anul 1972.

Iată cum se grupează unitățile agricole, de stat și cooperatiste, care au obținut recolte mari în 1973:

LA GRÎU				
Producția medie la hectar		Numărul unităților		
		I.A.S.	G.A.P.	
2 500—3 000 kg/ha		56	520	
3 001—3 500 kg/ha		55	352	
3 501—4 000 kg/ha		43	178	
peste 4 000 kg/ha		33	92	

Unitățile cu producții medii la grîu între 3 501—4 000 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Timiș, Bihor, Brăila.

LA PORUMB BOABE				
Producția medie la hectar		Numărul unităților		
		I.A.S.	G.A.P.	
3 001—4 000 kg/ha		62	535	
4 001—5 000 kg/ha		41	267	
peste 5 000 kg/ha		21	182	

Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 000 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, Dolj, iar cele cu producții medii peste 5 000 kg/ha, în județele Constanța, Ialomița, Timiș, Brăila.

LA FLOAREA SOARELUI				
Producția medie la hectar		Numărul unităților		
		I.A.S.	G.A.P.	
1 501—2 000 kg/ha		68	474	
2 001—2 500 kg/ha		59	164	
2 501—3 000 kg/ha		8	26	
peste 3 000 kg/ha		1	1	

Cele mai multe unități cu producții medii de floarea-soarelui între 2 001—2 500 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Ialomița, Brăila, Constanța, Ialomița, Timiș, Bihor, Brăila.

1. Lapte — total (mil. hl)	21 575	20 166	37 932	31 554
2. Lăină — total (tone)	15 130	15 145	29 725	30 897
3. Ouă (mil. buc.)	1 354	1 100	3 537	4 300

După cum se vede din aceste date, atât în sectorul vegetal, cât și în cel animal s-au obținut în acești ani creșteri importante care ilustrează în mod clar mai concret marile avansuri ale agriculturii socialiste, posibilitățile ei de a asigura o producție intensivă. Aceste succese sînt rezultate politicii partidului de organizare socialistă și de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, precum și al muncii hotărâte a țărănimii, a tuturor oamenilor muncii de

pă activ la înfăptuirea măreței opere de edificare a societății socialiste în România.

Acum, cînd facem bilanțul a 25 de ani de activitate pe calea organizării socialiste a agriculturii, putem afirma — în baza faptelor, a realităților — că viața a demonstrat pe deplin justetea politicii marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, de transformare socialistă a satului. Fără înfăptuirea revoluției socialiste agricole, fără organizarea pe baze noi

re înaintate contemporane.

Doresc ca și cu acest prilej să evidențiez activitatea rodnică și rolul important al intelectualității, care, în strînsă unitate cu clasa muncitoare și țărănimea, acționarea pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și să adresez celor mai calde felicitări tuturor slujitorilor științei și culturii din România. (Aplauze puternice).

Una din marile realizări ale regimului nostru socialist este rezolvarea justă, în spiritul principiilor marxist-leniniste, a problemelor naționale, care a dus la lichidarea oricăror forme de înegalitate și discrimi-

naționale. S-a dezvoltat puternic rețeaua de școli, unități sanitare, case de cultură. La sate funcționează astăzi 9 660 unități ale învățămîntului preșcolar și 12 800 școli generale în care învață 1 850 000 de elevi. Avem acum în mediul rural 141 licee de cultură generală, agricole și de altă specialitate, față de 2 cîte existau în anul premergător începerii cooperativizării agriculturii. A fost lichidat de mult analfabetismul; fiii țărănimii, care în trecut nu puteau urma nici școala elementară, au acum acces larg în toate institutele și universitățile din țară. Mulți din cei care s-au născut cu țărani săraci

loacelor de producție. Experiența din acești ani a arătat că dezvoltarea continuă a democrației socialiste este parte integrantă a fărîmării societății socialiste, constituie o cerință a progresului multilateral al țării, asigură conducerea țării de către masele largi populare, înfăptuirea de către popor însuși, în mod conștient, a propriului său viitor — viitorul comunist al patriei. (Aplauze puternice).

Dolj, iar cele cu producții medii porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	
LA FLOAREA SOARELUI	
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.	Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Brăila, stanta, Ialomița, Timiș, Brăila.
Unitățile cu producții medii la porumb boabe între 4 001—5 300 kg/ha sînt amplasate mai ales în județele Constanța, Ialomița, Bră	

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 11-a)

PRODUCŢIA MEDIE LA HECTAR LA GRÎU ŞI PORUMB OBTINUTĂ ÎN ANUL 1973 DE UNELE C.A.P.-URI DIN JUDEŢELE SITUATE ÎN ZONA DE DEAL

	Grâu		Porumb	
	Suprafaţa cultivată	Producţia medie — kg	Suprafaţa cultivată	Producţia medie — kg
Judeţul Bacău				
C.A.P. — Fărâoani	230	2.887		
C.A.P. — Bereşti-Bistriţa	455	2.760		
C.A.P. — Hemei	—	—	360	3.183
Judeţul Suceava				
C.A.P. — Moara	285	3.044	313	3.268
C.A.P. — Liteni-Moara	—	—	216	3.253
Judeţul Vâlcea				
C.A.P. — Prundeni	170	2.605		
C.A.P. — Mîhăeşti	120	2.800		
C.A.P. — Zăbăreşti	125	3.395	211	3.972
Judeţul Mehedinţi				
C.A.P. — Bistriţa	250	1.962	111	2.694
C.A.P. — Risciori	—	—	161	3.148
Judeţul Sibiu				
C.A.P. — Sîlimnic	160	1.617		
C.A.P. — Aiel	—	—	170	3.419
C.A.P. — Racoviţa	—	—	130	3.293
Judeţul Mureş				
C.A.P. — Gorunest	286	3.167	90	5.743
C.A.P. — Cuci	185	3.682	—	—
C.A.P. — Nazna	220	3.237	—	—

PRODUCŢIA MEDIE LA HECTAR, LA GRÎU ŞI PORUMB, OBTINUTĂ ÎN ANUL 1973 DE UNELE I.A.S.-URI DIN JUDEŢELE SITUATE ÎN ZONA DE DEAL

	Grâu		Porumb	
	Suprafaţa cultivată	Producţia medie — kg	Suprafaţa cultivată	Producţia medie — kg
Judeţul Bacău				
I.A.S. — Bacău	373	2.890	448	3.893
I.A.S. — Traian	597	2.448	947	3.255
Judeţul Vâlcea				
I.A.S. — Vâlcea	165	2.576	71	3.070
Judeţul Mehedinţi				
I.A.S. — Rogova	2.940	2.637	707	2.560
Judeţul Sibiu				
I.A.S. — Axente Sever	180	2.226	60	3.257
I.A.S. — Dealul Oanei	—	—	137	3.737
I.A.S. — Medias	217	3.166	488	3.680
Judeţul Mureş				
I.A.S. — Acăţari	207	2.155	132	4.003
I.A.S. — Albeşti	74	3.141	286	3.519

Din toate acestea reiese limpede că atunci cînd se aplică în mod corespunzător regulile agrotehnice, cînd se execută bine şi la timp lucrările agricole se pot obţine recolte mari chiar şi pe terenuri care, de regulă, sînt socotite mai puţin fertile.

Rezultatele bune s-au obţinut şi în zootehnie, ca urmare a măsurilor de cointerare a producătorilor, prin sporirea preţurilor de achiziţie şi contractare, precum şi datorită dezvoltării bazei furajare. Deşi nu s-a realizat în întregime efectivul planificat, în acest sector a avut loc o creştere însemnată atât a numărului de animale şi păsări, cât şi a producţiei. La sfîrşitul anului 1973 efectivul de bovine a ajuns la 5.895.000 capete, de porcine la 8.985.000, de ovine la 14.324.000, de păsări la 66.516.000. Producţia animalieră obţinută în 1973 a depăşit, la principala produse, realizările anului precedent, au sporit cantităţile de carne, lapte, ouă, livrate fondului de stat. Creşterea producţiei animale a dus la îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei cu produse agroalimentare şi a industriei cu materii prime, creşterea şi unele disponibilităţi pentru export. Sarcinile de creştere a efectivului de animale prevăzute în plan nu au fost integral realizate datorită îndeosebi menţinerii la un nivel necorespunzător a indicilor de natalitate şi mortalitate, precum şi a unor deficienţe în furajarea şi îngrijirea animalelor.

Nerealizarea producţiilor agricole planificate pentru anul 1973 se datorează, desigur, într-o anumită măsură, condiţiilor climatice necorespunzătoare din toamna anului 1972. Dar trebuie să spunem deschis că neîndeplinirea prevederilor se datorează şi unor lipsuri manifestate în activitatea întreprinderilor de stat, a cooperativelor agricole de producţie şi staţiunilor de maşini agricole, în felul cum cooperativii, precum şi lucrătorii din întreprinderile agricole de stat şi staţiunile de maşini agricole au acţionat pentru înfăptuirea sarcinilor, unor neajunsuri în munca specialiștilor, a organelor agricole, organizatorilor de partid. Dacă analizăm realizările bune obţinute de

o serie de întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole de producţie şi le comparăm cu recoltele slabe ale altor întreprinderi agricole de stat şi cooperative din aceeaşi zonă, avînd aceleaşi condiţii de climă, ne putem da seama că principala cauză ale lipsurilor se află în slaba organizare a muncii, în lipsa de conştiinţozitate şi răspundere cu care s-a lucrat. Numai aşa se explică faptul că în unele judeţe — ca de exemplu, Dolj şi Timiş — cooperativele agricole au obţinut în genere producţii de porumb mai mari decît în întreprinderile agricole de stat, deşi condiţiile climatice au fost aceleaşi, iar dotarea întreprinderilor agricole de stat superioară.

În multe unităţi rezultatele slabe se datoresc neexecutării la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agricole necesare. Staţiunile de maşini agricole nu au realizat în întregime şi la timp arăturile, nu au folosit condiţiile prielnice din timpul iernii pentru terminarea arăturilor şi a altor lucrări. S-au manifestat deficienţe în asigurarea unităţilor cu seminţe de înaltă productivitate, îndeosebi la plantele tehnice, legume, sfeclă şi cartofi, ceea ce a influenţat, de asemenea, negativ asupra producţiei. Au persistat lipsuri în organizarea sectorului zootehnic, în asigurarea întinerii animalelor, îngrijirea păsnilor şi fînelor — ceea ce a dus la diminuarea producţiei animale.

Trebuie să spunem deschis la această Conferinţă unde se află cauzele de bază din unităţile şi organele agricole, pentru a fi clar tuturor celor care lucrează în agricultură, tuturor oamenilor muncii, că nu se poate admite nici un fel de încercare de a ascunde lipsurile şi greşelile, de a justifica producţiile slabe aruncînd în via exclusiv pe condiţiile climatice din anul care a trecut. Statem comunisti şi trebuie să privim lucrurile în mod critic şi, mai ales, autocritic. Numai aşa vom putea trece de învîntăminte şi lua măsuri pentru lichidarea rapidă a lipsurilor, pentru îndreptarea greşelilor, pentru asigurarea înfăptuirii tuturor obiectivelor prevăzute de Congresul al X-lea şi Conferinţa Naţională în vederea dezvoltării agriculturii. (Vii aplauze).

Directiile fundamentale de acţiune pentru înfăptuirea sarcinilor de creştere a producţiei agricole stabilite de Congresul al X-lea şi Conferinţa Naţională ale P.C.R.

Stimaţi tovarăşi,

La stabilirea programului de creştere a producţiei agricole, a măsurilor ce trebuie luate în continuare în acest scop, trebuie să pornim de la faptul că, în România, agricultura reprezintă o ramură de bază, hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naţionale. Creşterea producţiei agricole vegetale şi animale constituie o necesitate pentru dezvoltarea în ritm înalt şi în mod armonios a economiei noastre, pentru înfăptuirea programului de ridicare a nivelului de trai al poporului. De creşterea mai rapidă a producţiei agricole vegetale şi animale depinde satisfacerea deplină a necesităţii de produse agroalimentare, asigurarea unor materii prime importante pentru industria naţională, în-

deosebi pentru industria uscată şi alimentară. Producătorii agricoli, atât din sectorul de stat, din cel cooperatist, şi în particular, trebuie să înţeleagă faptul că ei poartă răspunderea pentru executarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor agricole, pentru obţinerea unor recolte mari de pe fiecare metru de pîmînt. Agriculturii trebuie să se dezvolte într-o strînsă concordanţă cu întreaga economie naţională; de aceea, cei ce lucrează în acest sector trebuie să aibă permanent în vedere interesele generale ale întregii societăţi. Ei trebuie să ştie că sporirea veniturilor lor, bunăstarea fiecăruia în parte şi a tărilor, a oamenilor muncii de la sate în ansamblu, se pot realiza numai în măsura creşterii continue a producţiei agricole, în cadrul dezvoltării întregii economii naţionale.

Este un lucru elementar, pe care trebuie să-l înţelegem oricine, că munca reprezintă factorul determinant al progresului şi dezvoltării continue a agriculturii, al întregii economii naţionale, este singura sursă a ridicării bunăstării ţăranilor şi a întregii populaţii. Civilizaţia însăşi e legată de muncă! Trebuie să punem capăt toleranţei chibzului, a celor care cred că se poate trăi fără muncă în România! (Aplauze puternice).

Dar, aceasta nu este suficient; trebuie să reducem numărul celor care nu muncesc în agricultură — de altfel aceasta este valabilă şi în industrie —, al funcţionarilor, al celor care, cum se spune în limbajul popular, care stau cu mâna pe mapă, sînt doar observatori. Toţi, de la preşedinte pînă la ultimul cooperatist, trebuie să înţeleagă că este necesar să pună mîna să muncească, să execute la timp lucrările agricole. (Aplauze puternice).

Oare e normal ca atunci cînd trebuie să stringem recolta şi e nevoie să fie depuse eforturi, să vină oameni ai muncii din oraşe să stringă recolta? Şi, în schimb, să vezi sînd pe şantiuri sute şi sute de oameni buni de muncă, roşii la faţă, uitîndu-se la studenţii, la tinerii şi muncitorii din oraş, mai făcînd chiar şi glume? Oare în felul acesta se poate asigura dezvoltarea agriculturii? Noi înţelegem, sînt şi unele sărbători, dar aproape toţi cei de aici au trăit în sate. Ştiţi bine că atunci cînd trebuie strînsă recolta, nimeni nu se mai uită că e duminică, că e sîntul Ilie sau sîntul Stefan — sînt foarte mulţi, în fiecare zi găseşti cîte un sînt. Să-l lăşăm pe sîntul în pace şi toată lumea să iasă să stringă recolta! (Aplauze prelungite; se scandează: „Ceaulescu — P.C.R.”).

M-am oprit asupra acestor probleme pentru că este necesar să discutăm deschis lucrurile tocmai la o asemenea conferinţă, unde ne-am adunat să stabilim ce să facem pentru a obţine o recoltă sporită în toate sectoarele. Este de înţeles că principala cauză de care trebuie să vorbim seama este munca, felul cum este organizată şi asigurată folosirea tuturor forţelor de care dispunem în agricultură.

Aşa cum am mai spus şi în alte împrejurări, indiferent de forma de proprietate — de stat, cooperatistă sau particulară — pîmîntul reprezintă un bun al întregii naţiuni şi el trebuie lucrat astfel încît să satisfacă necesităţile poporului. Lucrîndu-se după un plan unic, agricultura şi fiecare unitate în parte trebuie să realizeze, în cantităţile corespunzătoare, produsele agricole necesare economiei naţionale, satisfacerii cerinţelor întregului popor. Trebuie lichidate cu desăvîrşire mentalităţile, care se mai întîlnesc pe aici, că fiecare poate să îndeplinească ce vrea, că fiecare este liber să lucreze în agricultură atunci cînd doreşte şi cît crede el de cuvinţă. Lucrătorii din agricultura de stat, cooperativă, ţăranii particulari, toţi cei care deţin — sub o formă sau alta, în proprietate sau în folosinţă o suprafaţă agricolă cît de mică poartă o înaltă răspundere şi au îndatorirea patriotică de a lucra pîmîntul cu conştiinţozitate şi în cele mai bune condiţii. În conformitate cu direcţiile organelor de stat ale organelor agricole, făcînd totuşi pentru obţinerea unor recolte cît mai mari.

O sarcină de cea mai mare importanţă şi răspundere este conservarea şi folosirea raţională a pîmîntului — mijlocul de producţie hotărîtor în agricultură. Trebuie să spunem deschis că nu se acordă atenţia corespunzătoare protejării şi conservării fondului funciar, ca bun al întregului popor, că există încă manifestări inadmisibile de risipă a pîmîntului, cu repercusiuni serioase asupra creşterii producţiei agricole. Cu toate că există reglementări precise, nu au fost lichidate în întregime tendinţele practice unde conducerea de ministere, centrale şi întreprinderi, ale unor consilii populare şi organe de sistemare de a propune soluţii de amplasare a unor obiective economice şi social-culturale şi de sistematizare a oraşelor şi comunelor ce duc la irosirea terenurilor agricole. Nu se execută, de asemenea, la timp, lucrările cerute de menţinerea în producţie a întregii suprafeţe agricole. Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, care răspunde în faţa partidului şi statului de gospodărirea chibzului a pîmîntului, organele agricole nu aplică cu hotărîre prevederile legale privind reglementarea scoaterii din circuitul agricol, măsurile de apărare şi folosire raţională a fondului funciar. Trebuie să se pună capăt cu toată hotărîrea şi energie acestor stări de lucruri inadmisibile. Asigurîndu-se reducerea suprafeţelor destinate obiectivelor de investiţii, trebuie să se amplaseze în viitor noile construcţii pe terenuri neproductive, sistematizîndu-se totodată reţeaua de drumuri, reţele electrice şi de telecomunicaţii, astfel încît să fie lichidată pierderea din producţie a terenurilor agricole. Atunci cînd este absolut necesar amplasarea unor obiective pe terenuri agricole, ministerele, celelalte organe beneficiare, trebuie să dea în compensaţie circuliului agricol suprafeţe de pîmînt echivalente. Este necesar ca însuşi directorii întreprinderilor de stat şi preşedinţii cooperativei agricole să ştie că sporirea veniturilor lor, bunăstarea fiecăruia în parte şi a tărilor, a oamenilor muncii de la sate în ansamblu, se pot realiza numai în măsura creşterii continue a producţiei agricole, în cadrul dezvoltării întregii economii naţionale.

producţia agricolă! (Aplauze puternice; se scandează: „Ceaulescu — P.C.R.”). În toate judeţele sînt încă multe suprafeţe neproductive care pot şi trebuie să fie amenajate pentru investiţii, sînt încă executate lucrări industriale şi agricole, precum şi construcţii sociale, inclusiv locuinţe, pe întinderi mari, care trebuie restrînte. Pe această cale să asigurăm terenurile necesare pentru lucrări de investiţii şi să mîrim — nu să micşorăm — suprafaţa agricolă, atît în cooperativă, cît şi în întreprinderile agricole de stat!

Este necesar în această direcţie să fie urgentată realizarea lucrărilor legate de conservarea şi creşterea suprafeţelor agricole; de asemenea, vor trebui aduse îmbunătăţiri legislaţiei în acest domeniu, introducîndu-se mai multă exigenţă şi întîrîndu-se răspunderea organelor de stat şi întreprinderilor economice, organelor locale şi unităţilor agricole faţă de gospodărirea fondului funciar.

Una din problemele de importanţă deosebită pentru folosirea întregii suprafeţe agricole şi mîrirea potenţialului ei de producţie, pentru conservarea solului, o constituie executarea în ritm mai susţinut a lucrărilor de combatere a excesului de umiditate, a inundaţiilor, a eroziunii solului, de ameliorare a sărurilor şi de amendare a solurilor acide. Unităţile agricole de stat şi cooperative, consiliile populare, organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să acţioneze cu fermitate pentru executarea în bune condiţii a tuturor acestor lucrări în vederea creşterii fertilităţii şi productivităţii solului. Organele şi organizaţiile de partid poartă răspunderea pentru felul cum se acţionează în fiecare judeţ în vederea realizării sarcinilor de creştere a suprafeţelor agricole, de folosire raţională a lor.

Avem, după cum se cunoaşte, un vast program de îmbunătăţiri funciare, menit să creeze condiţii pentru obţinerea unor recolte mari şi sigure. Trebuie spus încă că în realizarea acestui program există rămineri în urmă, mai ales în ce priveşte irigaţiile. În ultimii trei ani au fost date în folosinţă numai 533 mii hectare irigate faţă de 690 mii cît era prevăzut în cîincinal pentru aceşti 3 ani. În anul 1974—1975 trebuie să se pună în funcţiune cel puţin 700 mii hectare irigate, astfel încît să se ajungă la o suprafaţă totală de două milioane hectare. Este necesar să facem totuşi pentru ca rămineri în urmă să fie integral recuperate, pentru ca întregul program de irigaţii prevăzut în cîincinal să fie realizat necondiţionat. Aceasta este una din problemele de importanţă majoră de care depinde creşterea rapidă a producţiei agricole.

În acelaşi timp, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, organele şi unităţile agricole trebuie să acorde cea mai mare atenţie bunei funcţionări, exploatarei şi întinerii a sistemelor de irigaţii. Nu se mai poate admite ca de pe suprafeţele irigate să se obţină recolte mai mici decît de pe cele neirigate. În terenurile irigate trebuie să se asigure cultivarea unor soiuri de mare randament, aplicarea cantităţilor optime de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice necesare, executarea întregului complex de lucrări agrotehnice, astfel încît investiţiile pentru irigaţia solului să dea maximum de randament, să ducă la obţinerea unor producţii mari şi a mai multor culturi pe an.

Ca urmare a eforturilor statului, a investiţiilor consacrate dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, a progresului rapid al industriei, s-a asigurat o largă mecanizare a lucrărilor agricole. Se poate spune că dotarea existentă permite mecanizarea lucrărilor de bază la culturile cerealiere şi la plantele tehnice. Trebuie asigurată folosirea mai judicioasă a tractoarelor şi maşinilor din dotarea întreprinderilor de stat şi staţiunilor de mecanizare, precum şi a utilajelor cooperativelor şi, totodată, producerea mijloacelor pentru mecanizarea completă a recoltării porumbului şi plantelor tehnice şi dezvoltarea mecanizării în zootehnie. În faţa industriei noastre sînt sarcina de a trece la o nouă etapă în dezvoltarea producţiei de mijloace tehnice care să permită mecanizarea completă a tuturor lucrărilor agricole. Ea trebuie să asigure rapid şi să fabrice noi maşini de mare putere, care să ducă în următorii cîţiva ani la o schimbare radicală caracterului muncii în agricultură şi, implicit, la creşterea productivităţii şi a producţiei.

Creşterea producţiei vegetale şi animale depinde, de asemenea, în mare măsură, de realizarea programului de chimizare a agriculturii. An de an agricultura a primit cantităţi sporite de îngrăşăminte şi de alte substanţe chimice necesare producţiei. Este adevărat că există unele rămineri în urmă la livrările de îngrăşăminte şi va trebui ca Ministerul Industriei Chimice să ia toate măsurile ce se impun pentru a asigura agriculturii cantităţile de produse chimice prevăzute în plan. De asemenea, trebuie ca în următorii cîţiva ani să rezolvăm în mod radical problema coloranţilor substanţelor chimice, a erbicidelor, a substanţelor de combatere a dăunătorilor şi bolilor la plante şi animale, în aşa fel, ca agricultura să dispună de tot ceea ce este necesar în acest domeniu pentru asigurarea unei producţii sporite. În acelaşi timp însă, trebuie spus că unităţile agricole nu obţin producţii în raport cu cantităţile de îngrăşăminte de care dispun. De aceea, ministerul agriculturii, organele judeţene şi unităţile agricole au datoria să dea dovadă de mai multă răspundere în folosirea în producţie a îngrăşămintelor chimice. Totodată, este necesar

să se dea mai multă atenţie administrării îngrăşămintelor organice, amendamentelor şi a altor lucrări care să permită ca îngrăşămintele încorporate în sol să fie valorificate mai bine, să dea rezultatele scontate, să asigure sporuri cît mai mari de produse agricole.

Tovarăşi,

În condiţiile României, problema cerealelor constituie problema de bază a agriculturii, asupra căreia trebuie să ne concentrăm forţele mari. Trebuie să acţionăm în modul cel mai hotărît pentru a realiza prevederile cîincinalului, care stabilesc ca în 1975 să ajungem la peste 19 milioane tone cereale. Producţiile mari obţinute de un număr însemnat de întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole de producţie din multe judeţe ale ţării demonstrează că această sarcină este pe deplin realizabilă. Pentru aceasta este însă necesar ca fiecare unitate agricolă să cultive soiuri şi hibrizi cei mai valoroşi, să îndeplinească la timp toate suprafeţele prevăzute, să asigure întreţinerea exemplară a culturilor, să stringă fără pierdere întreaga recoltă. Paralel cu sporirea producţiei de grâu şi porumb, va trebui să crească preocuparea unităţilor agricole pentru orz, ovăz, soia, mazăre furajeră — ca surse principale de proteine pentru furajarea raţională a animalelor.

O preocupare de seamă trebuie să fie realizarea programului de dezvoltare a culturii plantelor tehnice, cu eficienţă economică ridicată. Trebuie să se acorde o mai mare atenţie plantelor textile necesare industriei uşoare. Îndeosebi culturile de in şi cânepă. Producţia de 1.600 kg de in şi de 4.000 kg cânepă la hectar sînt cu totul nesatisfăcătoare pentru condiţiile ţării noastre. În următorii ani trebuie să ajungem la producţii de cel puţin 5.000 kg la in şi 6.500 kg la cânepă. Se impun măsuri pentru o zonare mai bună a acestor culturi, pentru folosirea unor soiuri productive, cu randament mare de fibre de calitate superioară, pentru fertilizarea solului şi mecanizarea lucrărilor de recoltă. Măsurile asemănătoare sînt necesare şi pentru dezvoltarea culturii bumbacului, la creşterii viermilor de mătase, astfel încît să putem asigura, din producţie internă, într-o măsură mai mare măsurile materiale primare necesare industriei uşoare.

Atenţie sporită va trebui să se acorde şi culturilor de floare-soarelui şi sfeclă de zahăr, precum şi producţiei de legume şi cartofi. Atît la sfecla de zahăr, cît şi la cartofi, producţiile realizate în ultimii ani sînt nesatisfăcătoare. Este necesar să fie asigurate seminţe din soiuri de mare productivitate, îmbunătăţite radical tehnologic de producţie, mecanizate lucrările, astfel ca, într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la o producţie de 5—6 milioane tone cartofi şi de un milion tone zahăr. Va trebui ca în acest an să fie luate măsuri pentru a înfăptui programul privind realizarea pe 40.000 hectare, a unei producţii de 30.000 kg cartofi la hectar şi, pe 30.000 hectare, a unei producţii de 40.000 kg sfeclă în medie la hectar; experienţa dobîndită pe aceste suprafeţe urmind să fie generalizată în următorii ani în întreaga ţară şi pe întreaga suprafaţă.

În legumicultură am obţinut rezultate bune, dar ele nu epuizează posibilităţile de care dispunem. Putem obţine recolte mult mai mari atît în câmp, cît şi în sere şi solarii. Există condiţii pentru a realiza pînă în 1975 o producţie totală de 4.200 mii tone legume. Fiecare judeţ trebuie să ia măsurile ce se impun pentru a produce cea mai mare parte a necesarului de legume şi cartofi pentru consumul populaţiei de pe teritoriul respectiv, acţionînd totodată pentru valorificarea superioară a acestora, potrivit cu destinaţia stabilită prin plan.

Avem aproape 800.000 ha plantate cu vii şi pomi. Aşa cum arătăm, recolta de struguri din anul trecut a fost bună. Cu toate acestea, în viile noastre, în cele mai multe regiuni, nu se acţionează cu toată fermitatea pentru îngrijirea plantaţiilor tinere, completarea golurilor din podgorii şi livezi, aplicarea tratamentelor împotriva bolilor şi dăunătorilor, executarea la timp a lucrărilor pentru obţinerea unor recolte mari şi sigure. Este necesar să se ia măsuri pentru buna îngrijire a plantaţiilor, pentru tratarea lor împotriva bolilor şi dăunătorilor şi executarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor de care depinde obţinerea unor recolte mari. Fructele şi strugurii au un rol foarte important în asigurarea unei alimentaţii raţionale. Avem toate condiţiile pentru a asigura în acest an, şi în anii următori, producţii mari de struguri şi fructe şi trebuie să facem totuşi pentru a valorifica aceste posibilităţi.

Disponem de o suprafaţă de 4.400 mii hectare de păşuni şi fîneţe naturale. Acestea nu dau însă nici jumătate din potenţialul lor de producţie. Avem aproape în fiecare judeţ experienţe bune, concretizate în creşterea productivităţii păşunilor şi fînelor de 3—4 ori. Prin fertilizarea şi realizarea lucrărilor necesare, pe pajistele de la Lereşti, Rucăr, Căteasca din judeţul Argeş, pe cele de la Bradov, pe cele de la Sura Mică, Păltinş şi Călbîn din judeţul Sibiu s-au obţinut peste 20.000 kg masă verde la hectar. Organele judeţene, toţi deţinătorii de păşuni şi fîneţe trebuie să acţioneze hotărît pentru generalizarea, în cel mai scurt timp, a acestor rezultate, dublînd astfel producţia păşunilor şi fînelor; aceasta va avea o influenţă puternică în asigurarea bazei furajare pentru animale.

Se impun, de asemenea, măsuri hotărîte pentru sporirea producţiei

la furajele cultivate, îmbunătăţirea structurilor acestora. În raport cu cerinţele unei alimentaţii raţionale a animalelor, pentru întinerirea, recoltarea, depozitarea şi păstrarea în cele mai bune condiţii a furajelor. Este necesar ca în fiecare unitate agricolă să se folosească toate resursele de nutreţuri, organizîndu-se pregătirea lor corespunzătoare.

Creşterea animalelor constituie o sarcină de însemnată vitalitate pentru asigurarea consumului de carne, lapte şi ouă al populaţiei şi de materii prime pentru industrie. În înfăptuirea programului naţional de dezvoltare a zootehniei s-au obţinut unele rezultate importante. Producţia totală de carne a crescut în anul 1973 cu 438 mii tone faţă de 1970, iar cea de lapte cu 5.4 milioane hl. Aşa cum am arătat, efectivul de bovine a ajuns la 5.895.000 capete la sfîrşitul anului 1973, faţă de 5.200.000 în 1970. Sînt însă neajunsuri în ce priveşte greutatea medie la sacrificare a tineretului bovin şi producţia medie de lapte, care se menţin, în ultimii ani, la un nivel scăzut — atît în întreprinderile de stat, cît mai ales în cooperativele agricole de producţie. Trebuie să acordăm o mai mare atenţie creşterii bovinelor, îndeosebi a vacilor de lapte, făcînd totuşi pentru a ajunge la peste 8 milioane de capete în 1980; în perspectivă, trebuie să dispunem de 10 milioane capete de capete bovine. Creşterea bovinelor trebuie orientată în mai mare măsură spre zonele cu păşuni şi fîneţe naturale, unde animalele pot să păşuneze o parte cît mai mare din an.

Efectivul de porcine, de asemenea, a crescut substanţial, ajungînd la sfîrşitul anului 1973 la 9.000.000 capete faţă de 6.300.000 în 1970. Merită subliniat faptul că la întreprinderile agricole de stat 70 la sută, iar la cooperativele agricole 60 la sută din producţia de carne de porc s-a realizat în complexe mari industriale. Trebuie să ne preocupăm în continuare de înfăptuirea programului de dezvoltare a sectorului porcine, folosînd experienţa bună dobîndită pînă acum. Se impun să fie totuşi lichidate unele neajunsuri, tendinţele de gigantism care se manifestă în construcţia de complexe industriale. Să le dimensionăm în mod corespunzător, ţinînd seama de experienţa dobîndită pînă acum, asigurînd o bună organizare şi conducere a procesului tehnologic, precum şi prevenirea şi combaterea epizootiilor.

Rezultate bune au fost obţinute de către întreprinderile agricole de stat şi cooperative agricole de producţie în acţiunea de îngrăşare a mieilor şi valorificarea acestora la greutatea de peste 30 de kg. În acest domeniu avem încă rezerve mari nefolosite. Un număr însemnat de miei sînt sacrificaţi la greutatea mică, neeconomică. Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea unor asemenea practici. Putem ajunge în următorii ani la cel puţin 2 milioane de miei îngrăşiţi la greutatea corespunzătoare, sporind pe această cale în mod substanţial producţia de carne.

Trebuie arătat că în ultimii ani nu s-au realizat efectivele de ovine şi nici producţia de lînă planificată. Anul trecut numărul ovinelor în cooperative agricole a scăzut chiar cu circa 87.000 capete faţă de 1972. Este necesar să fie îmbunătăţită în mod serios munca de creştere a oilor, în perspectivă va trebui să ajungem la cel puţin 20 milioane de ovine şi la o producţie de lînă de 5 kg în medie pe cap de oală, asigurînd creşterea în special a raselor cu lînă fină şi semilînă.

În ultimii ani am obţinut o serie de rezultate pozitive şi în ce priveşte creşterea păsărilor. În 1973 producţia de ouă a ajuns la 4,6 miliarde faţă de 3,5 miliarde în 1970, iar cea de carne de pasăre la 255.000 tone în 1973, faţă de 152.000 tone în 1970. În principal, aceste sporuri s-au realizat pe baza producţiei în complexe industriale. Avem toate condiţiile pentru a sporii şi mai mult cantitatea de carne.

Rolul unităţilor agricole de stat în realizarea unei agriculturi moderne, intensive, de mare productivitate

Stimaţi tovarăşi,

M-am referit la cîteva probleme care privesc, deopotrivă, toate ramurile şi sectoarele agriculturii noastre. În continuare, doresc să mă opresc, pe scurt, la o serie de probleme specifice fiecărui sector. În primul rînd, mă voi ocupa de unele aspecte ale activităţii întreprinderilor agricole de stat. Acestea deţin peste 2 milioane hectare de teren agricol, 32.000 tractoare, folosesc în medie peste 123 kg îngrăşăminte substanţială activă la hectar, precum şi cantităţi corespunzătoare de pesticide. Ele au obţinut an de an producţii sporite, aducînd o contribuţie însemnată la fondul central de produse agroalimentare, ponderea producţiei lor în acest fond reprezintă, în ultimii ani, 31 la sută la grâu, 42 la sută la carne, 33 la sută la lapte, 59 la sută la ouă, 33 la sută la fructe şi struguri.

Cu toate acestea, trebuie spus — şi, faţă de eforturile pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, faţă de experienţa cadrelor care lucrează în acest sector, rezultatele obţinute nu pot fi socotite multumitoare. Indicatorii de eficienţă ai întreprinderilor agricole de stat se situează, în ultimii ani, sub prevederi, ca urmare a nerealizării producţiilor

de pasăre şi producţia de ouă, pentru a realiza şi depăşi la aceste produse prevederile planului cîincinal.

Cu toate realizările mari obţinute pînă în prezent în zootehnie, trebuie să spunem că rezultatele nu ne pot încă mulţumi. Astfel, în ce priveşte selecţia şi reproducţia animalelor, situaţia este încă necorespunzătoare. Indicii de natalitate se menţin la un nivel scăzut, iar progresele în ameliorarea raselor şi creşterea potenţialului biologic al animalelor sînt neînsemnate. Se impun, de asemenea, acţiuni energice, coordonate în mod unitar, pentru remedierea radicală a acestor situaţii, atît prin ameliorarea raselor existente, cît şi prin importul de animale de reproducţie de înaltă valoare zootehnică, în aşa fel ca, în cîţiva ani, să obţinem creşterea substanţială a productivităţii întregului septel.

Dezvoltarea efectivului de animale, concentrarea acestuia în unităţi mari, specializate, impun perfecţionarea organizării sectorului sanitar-veterinar, producerea biopreparatelor necesare şi asigurarea unei asistenţe sanitare-veterinare corespunzătoare, care să ducă, într-o perioadă scurtă, la eradicarea bolilor. În acest sens, este necesar să crească rolul şi răspunderea nemilclică a medicilor veterinari în aplicarea unitară a măsurilor de apărare a sănătăţii animalelor în fermele întreprinderilor agricole de stat şi cooperative agricole de producţie, precum şi la gospodăriile populaţiei. Se impun elaborarea în cel mai scurt timp a unei legislaţii veterinare care să reglementeze activitatea şi răspunderile acestor specialiști în rezolvarea problemelor complexe pe care le pune astăzi dezvoltarea zootehniei.

Nici în piscicultură rezultatele obţinute nu sînt pe măsura condiţiilor şi resurselor de care dispunem. Trebuie acţionat cu mai multă răspundere şi consecvenţă pentru realizarea prevederilor programului pe care l-am adoptat în acest domeniu, îndeosebi în ce priveşte amenajarea de iazuri şi pepiniere piscicole

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a III-a)

cuvenit. Exploatarea complexelor industriale de animale se situează sub parametri proiectaţi. Producţia de pe suprafeţele irigate ale întreprinderilor agricole de stat lasă încă de dorit. Se impune trecerea la o normare mai raţională a dotării tehnico-materiale a unităţilor agricole de stat în raport cu sarcinile de producţie stabilite, luarea în măsuri rigurose pentru folosirea integrală şi cu randament maxim a tuturor mijloacelor de care dispunem. Asigurarea unei activităţi economice eficiente, impune ca întreprinderile agricole de stat să realizeze necondiţionat o producţie medie de circa 4.000 kg grâu la hectar, 5—6.000 kg porumb boabe pe terenuri neirigate şi 9—10.000 kg pe terenuri irigate. Pentru atingerea acestor nivele este necesar să se folosească seminţe din soiuri de înaltă productivitate, să se utilizeze mai eficient îngrăşămintele şi celelalte substanţe chimice, să se folosească mai bine suprafeţele irigate, să se aplice corect regulile agrotehnice. Întreprinderile agricole de stat pot şi trebuie să realizeze, de asemenea, o creştere mai rapidă a efectivelor de animale, îndeosebi de bovine, ajungând la cel puţin 70 bovine pentru sute de hectare. În acest scop, ele trebuie să organizeze mai bine munca în zootehnie, sistemul de furajare, să folosească mai intensiv păştile.

Trebuie luate măsuri hotărâte ca în cel mai scurt timp, atât în ce priveşte producţia, cât şi eficienţa economică, toate întreprinderile agricole de stat să devină model de organizare a întregii noastre agriculturi. Constituind o bază tot mai puternică pentru realizarea fondului central al statului, jucând un rol mai mare în asigurarea cu seminţe, material săditor şi animale de rasă de mare productivitate a sectorului cooperatist, întreprinderile agricole de stat trebuie să aducă o contribuţie mereu sporită la organizarea superioară a muncii în toate unităţile agricole, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a întregii agriculturi.

Dispunem de cadre bine pregătite şi de baza materială necesară pentru a lichida rapid rămăniţele în urmă existente şi a îndeplini în cele mai bune condiţii prevederile de plan în sectorul de stat al agriculturii. Sint încredinţat că lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, inginerii şi specialiştii din aceste unităţi vor face totul pentru a-şi îndeplini cu cinste sarcinile, pentru a asigura o rapidă şi radicală îmbunătăţire a muncii în acest sector deosebit de important al agriculturii noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Îmbunătăţirea organizării producţiei şi a muncii, creşterea eficienţei şi sporirea continuă a producţiei — sarcini centrale în agricultura noastră cooperatistă

Am vorbit despre realizările importante obţinute în dezvoltarea sectorului cooperatist. Agricultură cooperatistă aduce o contribuţie de mare însemnătate la formarea fondului de stat, ponderea ei fiind, în ultimii ani, de 75 la sută la cereale, peste 95 la sută la sfecla de zahăr, 70 la sută la floarea-soarelui, peste 70 la sută la legume, 36 la sută la carne şi circa 50 la sută la lapte. Pe ansamblu însă, sectorul cooperatist nu realizează producţii la nivelul dotării şi al posibilităţilor de care dispune, al spiritului material acordat de stat. În timp ce multe cooperative obţin producţii şi venituri sporite de la an la an, în măsura avuţiei obştească şi asigură o retribuţie corespunzătoare membrilor cooperativelor, unele unităţi au o situaţie financiară grea, realizează producţii scăzute.

Trebuie spus că în multe cooperative agricole de producţie se manifestă lipsă de grijă pentru gospodăria raţională a mijloacelor materiale şi financiare, se fac cheltuieli neeconomice, nu se urmăreşte corelarea cheltuielilor cu veniturile obţinute.

Cheltuielile materiale la 1.000 lei producţie globală au crescut în 1973 la 615 lei faţă de 567 lei în 1972 şi 540 lei în 1971. Dacă în unele judeţe — cum sînt Brăila, Tulcea, Constanţa, Dolj, Timiş — cooperativele au reuşit să realizeze la grâu şi porumb un preţ de cost între 600—900 lei tona, în alte judeţe acesta se ridică la 1.500—1.600 lei tona. La tomate, preţul de cost se situează în judeţele Ilfov, Brăila, Argeş, între 650—700 lei tona, în timp ce în judeţele Dolj, Buzău, Constanţa, Iaşi, Tulcea, el se ridică la 800—1.100 lei tona. O situaţie necorespunzătoare se manifestă în ce priveşte preţul de cost la laptele de vacă, datorită în- deosebi producţiilor mici din multe cooperative agricole.

Creşterea eficienţei economice este o problemă hotărâtoare pentru progresul agriculturii cooperatiste, pentru ridicarea nivelului de trai al ţăranilor. De aceea, aşa cum s-a stabilit, începînd cu acest an trebuie să se introducă evidenţa preţului de cost în toate cooperativele; aceasta va permite urmărirea îndepărtare a costurilor efectuate, eliminarea cauzelor care duc la pierderi, la cheltuieli neeconomice. Ministerul Finanţelor, precum şi organele Băncii agricole trebuie să acţioneze pentru introducerea calculului preţului de cost în vederea unei gospodăririi a veniturilor proprii a cooperativelor şi a creditelor acordate de stat.

Este necesar ca organele judeţene

Un rol de cea mai mare importanţă în dezvoltarea unei agriculturi moderne, intensive, de mare productivitate în ţara noastră îl au staţiunile de mecanizare. Aceste unităţi au obţinut în ultimii ani o serie de rezultate pozitive, asigurînd realizarea în condiţii mai bune a lucrărilor agricole, îndeosebi în domeniul vegetal. În acelaşi timp, în activitatea lor se menţin serioase neajunsuri mai ales în ce priveşte folosirea parcului de tractoare şi maşini, precum şi operativitatea şi calitatea lucrărilor. În ultimii ani numărul orelor de funcţionare pe tractor a fost în jur de 1.600, datorită faptului că de obicei se lucrează într-un singur schimb şi nu se asigură o bună întreţinere şi exploatarea a tractoarelor. Capacitatea maşinilor pentru legumicultură, viticultură şi pomicultură a fost folosită în proporţie de 40—75 la sută. Ca urmare a lipsurilor în utilizarea bazei tehnico-materiale, lucrările agricole nu se execută întotdeauna în perioadele optime, ceea ce are efecte negative asupra rezultatelor în producţie.

Mecanizarea completă a lucrărilor agricole la unele culturi, creşterea nivelului de mecanizare în toate sectoarele fac din activitatea staţiunilor de maşini un factor hotărâtor pentru înfăptuirea programului de creştere a producţiei agricole. Staţiunile pentru mecanizare poartă neîmplinit răspunderea pentru buna executare a lucrărilor agricole, pentru obţinerea producţiei prevăzute în plan. Trebuie să aplicăm cu mai multă fermitate în practică prevederile hotărârilor privind salarizarea mecanizatorilor şi a celorlalte cadre din staţiuni, inclusiv a conducătorilor acestora, în raport de producţia obţinută pe suprafeţele lucrate în cooperativele agricole de producţie şi de bună activitate a cooperativei agricole în general. (Aplauze puternice).

Staţiunile pentru mecanizarea agriculturii, secţiile acestora din fiecare cooperativă trebuie să asigure efectiv mecanizarea lucrărilor agricole, inclusiv în zootehnie, la irigaţii, precum şi buna funcţionare şi exploatarea a maşinilor şi utilajelor, repararea mijloacelor mecanice, atât a celor proprietate de stat cât şi a celor proprietate cooperatistă sau particulară. Ținînd seama de aportul staţiunilor pentru mecanizarea agriculturii în dezvoltarea producţiei cooperative, este necesar să se perfecţioneze relaţiile dintre acestea, unităţile de mecanizare integrîndu-se direct în activitatea cooperativei, purtînd o răspundere tot mai mare pentru întreaga activitate de producţie.

de partid şi de stat, specialiştii să sprijine cooperativele rămase în urmă, să le acorde ajutorul necesar pentru ca în următorii 2—3 ani să-şi îmbunătăţească radical activitatea de producţie şi economico-financiară. În toate cooperativele trebuie acţionat cu fermitate pentru a asigura executarea exemplară a lucrărilor agrotehnice, buna îngrijire şi furajare a animalelor, obţinerea unor producţii tot mai mari.

Trebuie întărită activitatea de conducere a cooperativei, promovîndu-se în consiliul de conducere şi în funcţia de preşedinte cadre cu experienţă, buni organizatori, oameni care au obţinut rezultate deosebite în muncă şi se bucură de prestigiu în rîndul cooperativelor. Preşedintele cooperativei agricole şi membrii consiliului de conducere, aleşi de cooperative şi confirmaţi de către comitetul executiv al consiliului popular judeţean, răspund atât în faţa cooperativelor, cât şi în faţa statului de respectarea disciplinei de plan, de înfăptuirea tuturor măsurilor necesare realizării producţiilor prevăzute, de îndeplinirea obligaţiilor faţă de fondul central şi de asigurarea unor venituri corespunzătoare pentru cooperativă. (Vii aplauze).

În organizarea şi desfăşurarea întregii activităţi de producţie, economice şi financiare trebuie să crească şi mai mult rolul adunărilor generale ale ţăranilor cooperatiste. Trebuie să lichidăm neajunsurile care se mai manifestă aici, formalismul multor adunări generale. Să facem ca adunarea generală a fiecărei cooperative să devină realmente conducerea efectivă a cooperativei; toate problemele de bază ale cooperativei să fie dezbătute şi hotărîte cu aprobarea tuturor membrilor cooperativă, a majorităţii lor, în spiritul democraţiei socialiste din cooperativă. (Aplauze puternice).

Totodată, este necesar să se acţioneze cu mai multă hotărîre în direcţia întăririi disciplinei, ordinii, spiritului de răspundere în producţie şi muncă al tuturor cooperativelor, tuturor cadrelor tehnice — cum am mai menţionat — de la preşedinte pînă la ultimul cooperativ, de la inginerul şef pînă la ultimul tehnician din cooperativă.

După cum vă este cunoscut, încă de acum 3 ani — pentru a folosi mai bine pămîntul, mijloacele materiale şi specialiştii — s-a trecut la organizarea consiliilor intercooperative. Viaţa a arătat că măsura creării acestor consilii a fost pozitivă. Ele au acumulat experienţă, s-au consolidat şi dezvoltat, înscrind un

pas înainte pe calea perfecţionării organizării şi conducerii agriculturii cooperatiste. Trebuie arătat însă că aceste organe au fost insuficient sprijinite pentru a-şi aduce la îndeplinire sarcinile cu care au fost învestite. Proiectul de statut supus dezbaterii actualei consfăţări are menirea de a reglementa în mod unitar şi precis răspunderea celorla tribuţile consiliilor intercooperative. Pe baza prevederilor statutului va trebui să crească rolul şi răspunderea consiliilor intercooperative — în cadrul cărora fiecare cooperativă îşi păstrează autonomia — în coordonarea activităţii unităţilor cooperatiste ce le compun, în vederea concentrării şi specializării producţiei, organizării unor activităţi care să permită dezvoltarea eficientă a fiecărei cooperative în parte. Preşedintele consiliului trebuie să fie de regulă directorul staţiunii pentru mecanizarea agriculturii, care cunoaşte cel mai bine ansamblul lucrărilor ce condiţionează realizarea unor producţii sporite în fiecare din cooperativele de pe raza consiliului intercooperatist şi poartă de fapt răspunderea pentru executarea la timp şi în bune condiţii a acestor lucrări. Avem în vedere ca, pe măsura dezvoltării activităţii consiliilor intercooperative, acestea să fie încadrate cu specialiştii cu pregătire agrotehnică superioară, în calitate de ingineri şefi, care să asigure conducerea, îndrumarea şi controlul agrotehnic al staţiunilor de mecanizare în vederea executării unor lucrări de cea mai bună calitate, dar în acelaşi timp să asigure şi îndrumarea cadrelor de specialiştii din cooperativele din raza consiliului cooperatist şi să contribuie la o mai bună organizare a colaborării între aceste cooperative.

Conferinţa, va adopta, de asemenea, şi statutul cuprinzînd sarcinile şi atribuţiile asociaţiilor intercooperative. În organizarea acestor asociaţiilor dispunem de pe acum de o experienţă bună, mai ales în zootehnie şi legumicultură. În perioada 1970—1973 s-au constituit 533 asociaţii intercooperative, care dispunau, la sfîrşitul anului 1973 de peste 1.453.000 porci, 540.000 taurine, 316.000 ovine, aproape 3.400.000 păsări, 4.800 hectare vii şi pomi, 463 hectare sere şi solarii. Livrările acestor asociaţii au o pondere însemnată în alcătuirea fondului de stat. Cu toate acestea, în organizarea asociaţiilor intercooperative s-au făcut şi o serie de greşeli, unele destul de mari. Au fost create unele asociaţii în afara consiliilor intercooperative, s-au construit complexe cu capacităţi prea mari, ce depăşesc cu mult raza unui consiliu intercooperatist şi care sînt greu de organizat şi condus; au fost scoase din cooperative anumite ferme, îndeosebi de vaci cu lapte, precum şi unele suprafeţe de teren, organizîndu-se întreprinderi independente. Toate acestea au dus nu la îmbunătăţirea, ci la slăbirea unor cooperative agricole. Este necesar să fie lichidate cu desăvîrşire aceste practici greşite.

Porînd de la experienţa de pînă acum, proiectul de statut al asociaţiilor intercooperative stabileşte ca asociaţiile să se constituie prin adunarea a două sau mai multe cooperative care fac parte din acelaşi consiliu intercooperatist, respectîndu-se principiul autonomiei cooperativei agricole de producţie. Asociaţia intercooperatistă organizează acţiuni de coordonare în vederea creşterii producţiei şi productivităţii muncii, de aprovizionare tehnico-materială şi valorificare superioară a produselor, contribuind la îmbunătăţirea continuă a eficienţei întregii activităţi economice din fiecare unitate cooperatistă. Pămîntul, mijloacele materiale şi financiare rămîn în proprietatea cooperativei, sînt cuprinse în planul de producţie şi financiar al fiecărei unităţi. Folosind o parte din fondurile de dezvoltare ale cooperativei şi creditele acordate de stat, asociaţiile pot înfiinţa unităţi de creştere şi îngrăsare a porcilor, vinelor şi ovinelor, unităţi de producţie avicolă, pentru creşterea viermilor de mătase, producerea lemnului şi răşinilor, în sere şi solarii de depozitare şi prelucrare a produselor, organizarea unor activităţi industriale. Acestea pot constitui proprietate comună a cooperativei asociate. Întreaga activitate a asociaţiilor trebuie să se desfăşoare sub directă conducere a adunării generale, formată din consiliile de conducere ale cooperativei asociate, sub îndrumarea nemijlocită a consiliului intercooperatist.

Există, de asemenea, largi posibilităţi de organizare a unor acţiuni de cooperare între întreprinderile agricole de stat şi cooperative, ca o nouă formă de dezvoltare economică, de generalizare a experienţei înaintate, de valorificare mai eficientă a resurselor şi mijloacelor materiale şi financiare atât din agricultura de stat, cât şi din cea cooperatistă, de creştere a producţiei agricole şi ridicare a veniturilor oamenilor muncii de la sate. În cadrul lucrărilor între unităţile de stat şi cooperative se vor putea constitui întreprinderi proprietate comună. Pentru legarea mai strînsă a staţiunilor de mecanizare de cooperative şi între acestea, în vederea folosirii raţionale a utilităţilor, a sporirii producţiei agricole, stabilindu-se veniturile staţiunilor pentru mecanizarea agriculturii şi ale mecanizatorilor în raport direct cu rezultatele obţinute în producţie. Rezultatul aplicării în practică a tuturor acestor forme de cooperare trebuie să fie perfecţionarea organizării producţiei şi a muncii, întărirea spiritului de răspundere, disciplinei şi ordinii în întreaga activitate economică, practicarea unei agriculturi intensive, de înalt randament. Prin aceasta se va asigura,

de altfel, o mai strînsă legătură între întreprinderile de stat şi cooperative, se vor crea noi forme de proprietate de stat şi cooperatistă, asigurîndu-se o unitate tot mai puternică între aceste două forme de proprietate. Ambele sînt socialiste şi trebuie să concureze pentru progresul general al agriculturii noastre. (Aplauze puternice).

Mă refer la acestea pentru că mai sînt unii economişti care fac teorie întrebîndu-se: care sector este superior — cel de stat sau cel cooperatist? Cred că ar fi mai bine dacă ei ar merge să se ocupe de organizarea vieţii în cooperativă, spre a înţelege mai bine ce înseamnă socialismul în agricultură, decît să scrie simple teorii. Desigur, nu vreau să-i critic în lipsă pe economişti — am de ghîd s-o fac în prezenţa lor — şi cred, de altfel, că ascultă şi ei, iar unii sînt aici. Dar este necesar să înţelegem că problema organizării agriculturii, a diferitelor forme de proprietate nu trebuie să se realizeze pe baza unor scheme de catedră sau fabricate în laborator. Ea trebuie să se realizeze pe baza vieţii, cerinţelor dezvoltării sociale. Cerinţele dezvoltării agriculturii socialiste au demonstrat că atât întreprinderile agricole de stat, cât şi cele cooperatiste permit o îmbinare justă a intereselor generale şi particulare, sînt sectoare socialiste — şi ele pot asigura în socialism, şi în comunism, dezvoltarea continuă a societăţii noastre, creşterea producţiei agricole. Ceea ce se impune este să găsim forma de mai bună conducere şi să asigurăm introducerea metodelor moderne de lucru în aceste sectoare. Aici trebuie economişti să se pună serios pe treabă. (Vii aplauze).

O importanţă deosebită în întărirea cooperativei agricole şi creşterea producţiei agricole are aplicarea justă a principiilor de retribuţie a muncii cooperativelor. Viaţa a confirmat eficienţa acordului global şi de aceea trebuie luate măsuri pentru extinderea şi perfecţionarea formelor de aplicare a acestuia. Acordul global trebuie să fie mai strîns legat de obligaţia membrilor cooperativei de a executa un anumit volum de lucrări în condiţie de calitate stabilite, care să ducă la creşterea producţiei, a productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost.

Este necesar în acest sens folosirea mai judicioasă a sprijinului acordat de stat pentru asigurarea venitului garantat lunar. Recent, Comitetul Executiv a hotărît să aducă anumite îmbunătăţiri sistemului de retribuţie. Astfel, vor beneficia de venituri garantate preşedinţii, vicepreşedinţii, şefii de fermă nesalarizaţi de stat şi alte cadre din cooperativele agricole de producţie. Potrivit cu gradul de complexitate al cooperativei agricole de producţie, preşedinţii li se va acorda un venit garantat de 1.900—2.000 lei lunar. Cooperativă care lucrează permanent în zootehnie vor primi un venit garantat lunar de 1.300 lei, cu condiţia realizării sarcinilor de producţie, urmînd ca pentru depăşiri să primească venituri suplimentare, în mod nelimitat, potrivit cu aceste date.

Creşterea rolului şi a răspunderii specialiştilor în asigurarea progresului agriculturii, în ridicarea nivelului de civilizaţie al vieţii satei

Stimaţi tovarăşi,

Înfăptuirea măreţului program de creştere a producţiei agricole vegetale şi animale impune perfecţionarea continuă a activităţii de planificare, conducere şi îndrumare a întregii agriculturi.

Un obiectiv important al planificării şi conducerii agriculturii trebuie să-l constituie realizarea unei cîm mai judicioase zonări a producţiei. Paralel cu respectarea strictă a prevederilor de plan de către fiecare unitate agricolă, de către fiecare deţinător de teren, este necesar să se îmbunătăţească zonarea producţiei agricole în aşa fel încît să se îmbine cât mai strîns cerinţele economice naţionale cu condiţiile pedoclimatice, cu mijloacele şi posibilităţile fiecărei unităţi pentru creşterea rapidă a producţiei agricole vegetale şi animale şi sporirea eficienţei economice.

Un rol de mare însemnătate în înfăptuirea programului general de dezvoltare a agriculturii îl au inginerii agronomi, horticultorii, zootehniştii, toţi specialiştii cu profil agricol. Ei poartă răspunderea deplină în faţa statului, a partidului, a întregului popor pentru respectarea strictă a prevederilor de plan, pentru stabilirea şi aplicarea diferenţiată în fiecare unitate a întregului complex de lucrări agrotehnice, pe baza cunoaşterii ştiinţei şi a practicii înaintate, care să ducă la creşterea continuă a producţiei şi sporirea eficienţei economice. Creşterea răspunderii lor a rolului lor în producţie impune tuturor specialiştilor agricole să lucreze în comună unde îşi desfăşoară activitatea, spre a putea asigura îndrumarea permanentă a lucrărilor agricole, asistenţa agrotehnică necesară în orice moment. (Vii aplauze).

De altfel, orice lucrător trebuie să lucreze în comună, deosebite activitatea agricolă cere prezenţa sa la locul de muncă de dimineaţă pînă seara, intervenţele operative ori de cîte ori se investesc necesităţi, în vederea executării în bune condiţii a lucrărilor agricole. Munca în agricultură nu se poate face de la 8 dimineaţa pînă la 4 după-amiază! Ea trebuie făcută de la 3—4 dimineaţa, pînă seara, la 8—9 şi chiar 10! Numai aşa se poate dezvolta agricultura

păsări, statul putînd să acorde credite speciale pentru plata acestor depăsiri. Cooperativă care lucrează în legumicultură, pomicultură şi viticultură vor primi 1.000 lei lunar venit garantat, iar cei din sectorul culturilor, de cîmp 35 lei lunar, cu condiţia realizării unui volum de lucrări de calitate, stabilit de către organele agricole împreună cu conducerea cooperativei agricole de producţie.

Ca urmare a acestor măsuri şi Ținînd seama şi de alte avînturi şi surse de cîştig, veniturile cooperativei vor fi ale cadrelor de conducere din cooperative se ridică de fapt la nivelul celorlalte sectoare ale economiei naţionale. Aceasta va trebui să stimuleze eforturile cooperativei pentru creşterea mai rapidă a producţiei — singura cale pentru sporirea veniturilor Țăranilor, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii din agricultură. (Vii aplauze).

Va trebui să ne preocupăm de introducerea şi extinderea unor metode şi forme noi, avansate de organizare a producţiei şi muncii în unităţile agricole socialiste — atât în cooperativele agricole, dar îndeosebi să începem cu întreprinderile agricole de stat — care să ducă la folosirea cu maximum de randament a tuturor mijloacelor, materiale şi umane, la utilizarea celor mai avansate cugetări ale ştiinţei şi practicii agricole. În acest sens avem în vedere de a se trece încă din acest an la crearea unor unităţi agricole model. Dotate cu mijloace moderne de producţie, pe baza unor norme ştiinţifice elaborate în pas cu realizările pe plan mondial, aceste unităţi vor trebui să asigure o folosire raţională a pămîntului, a bazei tehnico-materiale, precum şi a forţei de muncă, reducerea simtitoare a personalului şi creşterea productivităţii şi eficienţei economice. Reprezentînd un adevărat model de organizare superioară a întregii activităţi, ele vor trebui să asigure participarea directă la muncă a tuturor salariaţilor sau a tuturor oamenilor muncii, de la director, preşedinte, specialiştii şi pînă la funcţionarii şi ceilalţi lucrători. Trebuie de fapt ca toţi să participe efectiv la efectuarea lucrărilor agricole. Aceasta presupune, desigur, şi măsuri de simplificare a evidenţei financiar-contabile, în aşa fel încît oamenii să nu stea şi să întocmească rapoare şi evidente, hîrtii, ci să lucreze la obţinerea producţiei în timp, unde se obţin productivităţi (Aplauze puternice).

În mod corespunzător, odată cu organizarea acestor unităţi, vom acorda şi toate derogările necesare în ce priveşte evidenţele. (Aplauze). Experienţa şi modul de organizare a acestor unităţi vor trebui să fie analizate. Vom avea în vedere ca, pe această bază, să trecem la introducerea rezultatelor obţinute şi în celelalte unităţi din agricultura noastră. Superioritatea agriculturii socialiste va fi astfel mai bine pusă în valoare, creşterîndu-se în obţinerea unor recolte mari, în creşterea eficienţei generale a acestui sector de bază al economiei naţionale.

(Aplauze puternice). Trebuie să punem capăt complet acelei concepţii greşite, dăunătoare, care a început să-şi facă loc, potrivit căreia trebuie lucrat 8 ore pe zi, iar fiecare să vină la lucru la ora cînd consideră necesar. Nu se poate ca un inginer agronom să vină la 9 în cooperativă, să plece la 4 sau 5 după-amiază. Un asemenea inginer nu are ce căuta în cooperativă! Tot trebuie să lucreze acolo, în cooperativă! (Vii aplauze). Aceasta este valabil pentru toţi specialiştii, pentru toate cadrele agronomice şi economice. (Aplauze puternice).

Vreau să fiu bine înţeles. Am elaborat, de altfel, o lege pe care o vom supune la sfîrşitul lunii martie Marii Adunări Naţionale. Nici un specialist nu va putea fi angajat la judeţ sau la vreun minister, dacă nu lucrează în agricultură, acolo unde a fost repartizat. Altfel va putea lucra numai ca muncitor! (Vii aplauze). Nu facem eforturi mari, cheltuiim sume însemnate pentru a crea cadrele necesare agriculturii noastre socialiste. Dar trebuie să înţelegem toţi cei care îmbrăţişează această frumoasă meserie de agronom, de zootehnist sau de veterinar, că trebuie să-şi dedice cu totul, zi şi noapte. Numai aşa vor fi buni specialiştii; dacă nu — vor fi scribi de hîrtie. Si, de acestia nu avem nevoie în agricultură! (Aplauze puternice).

Şi ca să-l liniştesc pe inginerii şi specialiştii agricoli, trebuie să le spun că nu numai ei vor trebui să lucreze în agricultură, nu vom proteja nici pe alţii şi medicii, şi profesorii, toţi care trebuie să lucreze în comună, să lucreze în comună unde îşi desfăşoară activitatea, spre a putea asigura îndrumarea permanentă a lucrărilor agricole, asistenţa agrotehnică necesară în orice moment. (Vii aplauze).

De altfel, orice lucrător trebuie să lucreze în comună, deosebite activitatea agricolă cere prezenţa sa la locul de muncă de dimineaţă pînă seara, intervenţele operative ori de cîte ori se investesc necesităţi, în vederea executării în bune condiţii a lucrărilor agricole. Munca în agricultură nu se poate face de la 8 dimineaţa pînă la 4 după-amiază! Ea trebuie făcută de la 3—4 dimineaţa, pînă seara, la 8—9 şi chiar 10! Numai aşa se poate dezvolta agricultura

re; sînt condiţiuni bune, minunate de viaţă. Practic, televiziunea şi radioul pun în contact lumea satelor cu tot ceea ce este astăzi nou, nu numai în ţară, ci în întreaga lume. Deci, este necesar să aplicăm cu fermitate — şi vom aplica cu fermitate — aceste măsuri pentru toate domeniile de activitate. Aici însă discutăm de agronomi, de specialiştii agricoli, de cadrele care lucrează în agricultură. Fără nici o îndoială, este necesar ca cooperativele agricole să aibă grijă de soluţionarea problemelor de locuit; consiliile populare trebuie să ajute, statul va ajuta şi el pentru ca în cel mai scurt timp să rezolvăm şi această problemă. Dar, nimeni nu poate — şi să nu creadă că va putea — justifica că nu stă în comună pentru că nu are locuinţă. Fiecare poate găsi o cameră unde să locuiască — şi trebuie să locuiască în comună!

Totodată, va trebui să aplicăm cu mai multă fermitate hotărîrile Comitetului Central şi prevederile legilor cu privire la pregătirea specialiştilor, la perfecţionarea învăţămîntului agricol, la legarea lui strîns de producţie. În institutele de învăţămînt agricol să intre numai tineri care au lucrat direct în agricultură; fiecare absolvent trebuie să ştie să minuiască în bune condiţii tractorul, maşinile, să cunoască bine problemele agriculturii, astfel ca, o dată repartizat în producţie, să poată participa nemijlocit la executarea tuturor lucrărilor pentru care a fost pregătit şi pe care le pretinde agricultura noastră în plină dezvoltare. Este inadmisibil, tovarăşi, ca în facultăţi să intre oameni care n-au văzut o dată o vacă sau au văzut numai carnea ei cînd au mîncat-o, friptă sau fiartă. Este inadmisibil ca în agricultură să intre oameni care se sperie cînd văd o găină, un porc sau o oaie. Asemenia oameni n-au ce căuta în agricultură. În facultăţile agricole trebuie să intre numai şi numai oameni care au lucrat în agricultură. Facultatea trebuie să dea cunoştinţe celor care cunosc de mic, care au trăit şi lucrat, şi ştiu ce înseamnă agricultura. Atunci vom avea buni specialiştii în agricultură! (Aplauze puternice).

În această privinţă trebuie — deşi nu sînt aici tovarăşii de la învăţămînt, sau poate cineva — să criticăm Ministerul Învăţămîntului că nu a aplicat pînă la capăt aceste hotărîri, că a mai făcut concesii şi în acest an, la admiterea în învăţămînt a unor tineri care doresc să obţină numai o diplomă, gîndindu-se că pe urmă vor reuşi cumva, prin diferite relaţii — din păcate mai funcţionale asemenea relaţiilor şi în societatea noastră socialistă — să se plaseze într-un birou sau altul. (Aplauze).

În procesul dezvoltării agriculturii noastre, activitatea de producţie se va desfăşura tot mai mult pe calea mecanizării; aceasta face să crească rolul mecanizatorilor în efortul general de sporire a producţiei vegetale şi animale. De aceea este necesar să se asigure o complexă şi temeinică pregătire a mecanizatorilor, care să cuprindă însuşirea cunoştinţelor moderne de întreţinere şi exploatarea a tractoarelor şi maşinilor, precum şi a cunoştinţelor agro-zootehnice şi a modului de aplicare a lor. Această pregătire trebuie să le dea posibilitatea să realizeze cu competenţă întreaga gamă a lucrărilor agricole, să răspundă nemijlocit la calitatea lor, precum şi de rezultatele obţinute în producţie.

Se impune, totodată, măsuri serioase pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe agricole al tuturor lucrătorilor din agricultură, atât al celor din sectorul de stat, al cooperativelor, cât şi al producătorilor individuali, munca din agricultură cerînd din ce în ce mai multe cunoştinţe, solicitînd tot mai mult calificare. Trebuie combătută hotărîrea mentalităţii greşite că munca agricolă este o muncă necalificată. Producţia agricolă, muncă dărnă cere profunde cunoştinţe ştiinţifice de biologie, mecanică, chimie, lată de ce este necesară perfecţionarea cursurilor de calificare a lucrătorilor agricoli în strînsă legătură cu cercurile agrotehnice înaintate şi cu cerinţele practice ale producţiei. Orice lucrător din agricultură este asaltat — şi trebuie să devină — un specialist cu înaltă calificare; aceasta constituie o necesitate pentru progresul rapid al agriculturii în toate sectoarele de activitate.

Pentru realizarea vastului program de dezvoltare a agriculturii noastre, sarcini de mare răspundere revin Academiei de Ştiinţe Agricole, institutelor de cercetări şi staţiunilor experimentale, tuturor celor care lucrează în domeniul cercetării agricole. În ultimii ani, cercetătorii din acest domeniu au creat unele soiuri de plante şi rase de animale verificate în producţie ca bine. Rezultatele obţinute nu ne pot însă mulţumi.

Avem nevoie de soiuri de plante şi rase de animale cu potenţial de producţie mult mai ridicat, de tehnologii perfecţionate la toate culturile şi speciile de animale, care să asigure valorificarea la maximum a eforturilor lor, să facă şi le vom face în următorii ani în agricultură. Trebuie să lichidăm cu desăvîrşire spiritul de auto-mulţumire faţă de ceea ce s-a obţinut, prezent încă în unele institute, la unii cercetători. Posibilităţile creării de noi soiuri de seminţe şi plante şi rase de animale, de perfecţionare a tehnologiilor sînt nelimitate. În cercetare, trebuie să lucreze aceia care prin rezultatele muncii lor contribuie direct la dezvoltarea producţiei agricole; cei care au de zice nu obţin nimic, se fie trimişi să lucreze în unităţi direct productive. (Vii aplauze).

Trebuie să crească răspunderea nemijlocită a fiecărui institut de cercetare în domeniul său de activitate, pentru ameliorarea şi crea-

rea de noi soiuri şi rase, pentru perfecţionarea tehnologiilor de producţie, pentru acordarea îndrumării şi asistenţei necesare bunei desfăşurări a producţiei, precum şi pentru generalizarea în întreaga ţară a experienţei înaintate dobîndite în practica agricolă, în lupta pentru producţii tot mai mari, de calitate ridicată. Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice trebuie să manifeste mai multă fermitate în conducerea activităţii de cercetare, mai mult dinamism în mobilizarea întregului potenţial ştiinţific în direcţiile hotărîte pentru realizarea marilor sarcini ce revin agriculturii noastre. Ea trebuie să acţioneze pentru folosirea pe scară largă a cercurilor ştiinţei agrotehnice contemporane, dezvoltînd în acest sens colaborarea cu institutele ştiinţifice din ţările socialiste şi din alte ţări ale lumii, valorificînd în producţie tot ceea ce este mai înaintat în teoria şi practica agriculturii mondiale.

Perfecţionarea activităţii de îndrumare şi sprijin desfăşurate de organele centrale şi locale

În îndrumarea cooperativei agricole de producţie, a consiliilor de conducere şi adunărilor generale ale acestora, un rol important îl au uniunile judeţene şi Uniunea Naţională a Cooperativei Agricole de Producţie. În munca uniunilor se manifestă însă deficienţe serioase, lipsă de fermitate în urmărirea aplicării în cooperative a principiilor şi prevederilor statutului, a legilor şi hotărîrilor de partid şi de stat. Unele uniuni, dovedind atitudine birocratică, nu acordă sprijinul necesar cooperativei, nu le ajută în mod eficient, în vederea mai bune organizării a producţiei, întăririi răspunderii şi disciplinei în muncă, îndeplinirii tuturor sarcinilor privind creşterea producţiei şi a livrării la fondul de stat. Uniunile trebuie să acţioneze cu mai multă fermitate pentru îndrumarea cooperativei în vederea întăririi rolului activităţii generale, a organelor efective de conducere a respectării şi dezvoltării democraţiei cooperative. Este necesar să se asigure în toate cooperativele agricole de producţie participarea tot mai susţinută a cooperativelor alt la elaborarea, cât şi la înfăptuirea producţiei şi socială, la conducerea generală a cooperativei. Toţi cei care lucrează în cooperative agricole de producţie, inclusiv inginerii şi economişti, trebuie să devină membri cooperativă, participînd cu drepturi egale la adunările generale, la adoptarea tuturor deciziilor, purtînd răspunderea la oală cu ceilalţi pentru întreaga activitate a cooperativei. Dezvoltarea continuă a democraţiei cooperative face parte integrantă şi trebuie să meargă în pas cu procesul de perfecţionare şi adunare a democraţiei socialiste în întreaga noastră viaţă economică şi socială cu lărgirea participării maselor de oameni ai muncii la elaborarea şi înfăptuirea politicii partidului şi statului, la conducerea societăţii.

Deşi am mai discutat problema abuzului de circulare şi instrucţiuni, trebuie spus că încă numărul acestora nu s-a micşorat în mod corespunzător. Se mai trimit încă multe instrucţiuni şi circulare, se mai fac multe hîrtii, în loc să se lucreze direct cu oamenii pentru a asigura soluţionarea problemelor la faţa locului. (Aplauze puternice).

În înfăptuirea măsurilor de creştere a producţiei agricole sarcini de mare răspundere revin organelor agricole judeţene, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor. Trebuie spus că Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor a luat în ultimii ani o serie de măsuri care au determinat unele îmbunătăţiri reale în activitatea acestor sector. Cu toate acestea, ministerul mai are încă mult de făcut pentru a răspunde misiunii ce-i revine în conducerea şi îndrumarea agriculturii. În activitatea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, a direcţiilor generale agricole judeţene sînt încă serioase neajunsuri. Nu sînt finalizate o serie de acţiuni agrotehnice prevăzute, se elaborează cu întîrziere unele lucrări de mare importanţă, ca zonarea producţiei agricole, reglementarea reproducţiei şi selecţiei, apărarea sănătăţii animalelor, realizarea programului de irigaţii, înlocuindu-se uneori activitatea de conducere directă prin măsuri birocratice. Este necesar ca ministerul şi direcţiile judeţene agricole să-şi sporească rolul în perfecţionarea planificării agricole şi în conducerea activităţii de îndeplinire a planului, să urmărească cu îndepărtare realizarea tuturor acţiunilor prevăzute în agricultura, sprijinind direct unităţile de producţie în rezolvarea operativă a problemelor care se ridică în procesul realizării prevederilor de plan, răspunzînd, în ultimă instanţă, alturi de conducerea unităţilor agricole, de îndeplinirea şi depăşirea planului.

În conformitate cu prevederile legii în realizarea lucrărilor agricole, a întregii activităţi din agricultură,

(Continuare în pag. a V-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a IV-a)

răspunderi mari revin consiliilor populare judeţene şi comunale. Trebuie să pornim de la faptul că, pe teritoriul său, consiliul popular communal este răspunzător de întreaga activitate economică-socială. El trebuie să execute controlul şi îndrumarea activităţii şi să asigure aplicarea legilor de către toate unităţile şi de către toţi cetăţenii din comuna respectivă.

Recent, Comitetul Executiv al Comitetului Central al partidului a dezvoltat şi adoptat noi măsuri menite să ducă la sporirea competenţei şi răspunderii consiliilor populare — ca organe locale ale puterii de stat — dar mai cu seamă ca organe de administraţie, de conducere unitară a activităţii, deci şi a agriculturii. Consiliile populare poartă răspunderea pentru apărarea, conservarea şi ameliorarea solului, precum şi de folosirea integrală şi eficientă a acestuia de către unităţile agricole de stat, cooperative agricole de producţie, gospodăriile personale ale cooperatorilor şi gospodăriile producătorilor individuali, în concordanţă cu obiectivele planului naţional unic de dezvoltare economică-socială. Ele asigură respectarea structurii culturilor în conformitate cu prevederile planului de stat, organizarea şi gospodărirea raţională a paştilor, indiferent în proprietatea cui se află, realizarea planului de înălmînţare, executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor şi depozitării produselor, aplicarea măsurilor privind dezvoltarea segetului. Trebuie să fie limpede că consiliile populare comunale, comitetele executive poartă răspunderea pentru realizarea sarcinilor planului de stat cu privire la creşterea producţiei agricole, vegetale şi animale, în raza lor de activitate, pentru contribuţia pe care agricultura o aduce la dezvoltarea economiei naţionale. Ele trebuie să controleze realizarea în timp, în conformitate cu prevederile legale, a tuturor lucrărilor agricole precum şi aplicarea măsurilor necesare creşterii producţiei. Consiliul popular trebuie să controleze modul în care îşi desfăşoară activitatea atît în întreprinderile agricole de stat şi cooperative, producătorii individuali, cît şi diferiţi factori sociali din comună.

Consiliile populare judeţene poartă, la rîndul lor, răspunderea pentru îndeplinirea întregului program de dezvoltare a agriculturii din raza judeţelor respective. Planul de producţie agricolă este plan judeţean — şi consiliul popular trebuie să ia toate măsurile pentru ca producătorii agricoli, atît cei din unităţile agricole de stat şi cooperative, cît şi particularii să aplice întocmai prevederile legale, să îndeplinească la timp lucrările agricole. În exercitarea atribuţiilor ce le revin, consiliile populare comunale, oraşeneşti, judeţene, comitetele lor executive vor trebui să fie larg sprijinite de cadrele de conducere şi de specialiştii din unităţile agricole de stat şi cooperative. Avem în fiecare comună, în fiecare judeţ forţe suficiente care, unite, conduse în mod corespunzător, ne dau garanţia că vom putea realiza în cele mai bune condiţii marile sarcini ce le avem în dezvoltarea agriculturii. Fără nici o îndoială că vom realiza aceasta! (Aplauze puternice).

Dragi tovarăşi,

Una din problemele centrale ale dezvoltării noastre social-economice — care a constituit obiectul unor importante hotărîri ale Congresului al X-lea şi Conferinţei Naţionale — este sistematizarea satelor. De aceea, în activitatea consiliilor populare un loc important trebuie să-l ocupe problema legată de sistematizarea comunelor, de dezvoltarea lor ca unităţi sociale puternice, capabile să asigure locuitorilor condiţii de viaţă tot mai bune.

La realizarea lucrărilor de sistematizare a satelor şi comunelor, atît întreprinderile agricole de stat cît şi cooperativele vor trebui să la parte activă. Problema principală a sistematizării vîntoare a satelor şi comunelor este legată de dezvoltarea producţiei, de înălţarea economică-socială a cooperativelor agricole de producţie, de întreprinderilor agricole de stat. De aceea, sistematizarea comunelor şi satelor este o problemă a întregii naţiuni, a dezvoltării agriculturii. Unităţile agricole, de stat şi cooperative trebuie să participe activ la realizarea tuturor acestor lucrări. În cadrul acestor vaste acţiuni va trebui să se asigure amplasarea cît mai raţională a unităţilor productive şi a celor de interes social-cultural, dezvoltarea reţelei de deservire, aprovizionare cu apă şi energie electrică, a dotărilor necesare desfăşurării unei cît mai complexe activităţi umane, care să creze condiţiile aprofierii treptate a nivelului de viaţă de la sete de cetăţeni.

Aşa cum am mai arătat, în cadrul acţiunii de sistematizare vor fi create, din rîndul locuitorilor rurale, noi centre oraşeneşti, în jurul cărora urmează să graviteze o serie de comune, realizându-se şi pe această cale apropierea treptată a satului de oraş, dezvoltarea procesului de urbanizare. Toate acestea vor duce la unirea şi mai strînsă dintre muncitori, tărîni şi intelectuali, atît pe baza intereselor comune, cît şi a condiţiilor de viaţă asemănătoare, vor contribui la întărirea coeziunii societăţii noastre socialiste, a unităţii moral-politice şi întregului popor în jurul partidului şi guvernului. (Aplauze puternice).

Indatoriri importante în dezvoltarea agriculturii revin organelor economice centrale. Comitetul de Stat al Planificării, comisiile judeţene de planificare trebuie să acorde o atenţie sporită asigurării unei structuri optime a planului de cultură în fiecare zonă, orientării ferme a unităţilor agricole spre o producţie intensivă. Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini Grele şi Ministerul Industriei Chimice trebuie să ia măsuri hotărîte pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în domeniul dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, asimilării şi producerii gamei necesare de tractoare, maşini agricole şi substanţe chimice. Se cere o preocupare sporită din partea Ministerului Aproximării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăriei Fondurilor Fixe pentru asigurarea pieselor de schimb şi altor produse necesare bunei desfăşurări a lucrărilor agricole. Ministerul Finanţelor, organele Băncii Agricole trebuie să acorde un sprijin permanent unităţilor agricole în gestionarea fondurilor producţiei. Ele trebuie să ia măsuri hotărîte pentru creşterea eficienţei economice a activităţii tuturor unităţilor agricole.

În general trebuie spus că organelor centrale de stat şi de partid le revin sarcini deosebite de mari în soluţionarea mai rapidă a unor probleme de care depinde buna desfăşurare a întregii noastre activităţi în agricultură. Fără îndoială că se vor lua toate măsurile pentru ca şi organele centrale să-şi îndeplinească în condiţii mai bune decît pînă acum sarcinile şi răspunderile pe care le au. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăşi,

Una din problemele centrale ale dezvoltării noastre social-economice — care a constituit obiectul unor importante hotărîri ale Congresului al X-lea şi Conferinţei Naţionale — este sistematizarea satelor. De aceea, în activitatea consiliilor populare un loc important trebuie să-l ocupe problema legată de sistematizarea comunelor, de dezvoltarea lor ca unităţi sociale puternice, capabile să asigure locuitorilor condiţii de viaţă tot mai bune.

La realizarea lucrărilor de sistematizare a satelor şi comunelor, atît întreprinderile agricole de stat cît şi cooperativele vor trebui să la parte activă. Problema principală a sistematizării vîntoare a satelor şi comunelor este legată de dezvoltarea producţiei, de înălţarea economică-socială a cooperativelor agricole de producţie, de întreprinderilor agricole de stat. De aceea, sistematizarea comunelor şi satelor este o problemă a întregii naţiuni, a dezvoltării agriculturii. Unităţile agricole, de stat şi cooperative trebuie să participe activ la realizarea tuturor acestor lucrări. În cadrul acestor vaste acţiuni va trebui să se asigure amplasarea cît mai raţională a unităţilor productive şi a celor de interes social-cultural, dezvoltarea reţelei de deservire, aprovizionare cu apă şi energie electrică, a dotărilor necesare desfăşurării unei cît mai complexe activităţi umane, care să creze condiţiile aprofierii treptate a nivelului de viaţă de la sete de cetăţeni.

Aşa cum am mai arătat, în cadrul acţiunii de sistematizare vor fi create, din rîndul locuitorilor rurale, noi centre oraşeneşti, în jurul cărora urmează să graviteze o serie de comune, realizându-se şi pe această cale apropierea treptată a satului de oraş, dezvoltarea procesului de urbanizare. Toate acestea vor duce la unirea şi mai strînsă dintre muncitori, tărîni şi intelectuali, atît pe baza intereselor comune, cît şi a condiţiilor de viaţă asemănătoare, vor contribui la întărirea coeziunii societăţii noastre socialiste, a unităţii moral-politice şi întregului popor în jurul partidului şi guvernului. (Aplauze puternice).

Indatoriri importante în dezvoltarea agriculturii revin organelor economice centrale. Comitetul de Stat al Planificării, comisiile judeţene de planificare trebuie să acorde o atenţie sporită asigurării unei structuri optime a planului de cultură în fiecare zonă, orientării ferme a unităţilor agricole spre o producţie intensivă. Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini Grele şi Ministerul Industriei Chimice trebuie să ia măsuri hotărîte pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în domeniul dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, asimilării şi producerii gamei necesare de tractoare, maşini agricole şi substanţe chimice. Se cere o preocupare sporită din partea Ministerului Aproximării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăriei Fondurilor Fixe pentru asigurarea pieselor de schimb şi altor produse necesare bunei desfăşurări a lucrărilor agricole. Ministerul Finanţelor, organele Băncii Agricole trebuie să acorde un sprijin permanent unităţilor agricole în gestionarea fondurilor producţiei. Ele trebuie să ia măsuri hotărîte pentru creşterea eficienţei economice a activităţii tuturor unităţilor agricole.

În general trebuie spus că organelor centrale de stat şi de partid le revin sarcini deosebite de mari în soluţionarea mai rapidă a unor probleme de care depinde buna desfăşurare a întregii noastre activităţi în agricultură. Fără îndoială că se vor lua toate măsurile pentru ca şi organele centrale să-şi îndeplinească în condiţii mai bune decît pînă acum sarcinile şi răspunderile pe care le au. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăşi,

Una din problemele centrale ale dezvoltării noastre social-economice — care a constituit obiectul unor importante hotărîri ale Congresului al X-lea şi Conferinţei Naţionale — este sistematizarea satelor. De aceea, în activitatea consiliilor populare un loc important trebuie să-l ocupe problema legată de sistematizarea comunelor, de dezvoltarea lor ca unităţi sociale puternice, capabile să asigure locuitorilor condiţii de viaţă tot mai bune.

agriculturii, să îndrume şi să controleze mai eficient modul în care se realizează în fiecare judeţ prevederile programului stabilit de partid. Comitetele judeţene de partid trebuie să intensifice munca de îndrumare concretă, sistematică a organelor agricole de stat şi cooperative, a organelor şi organizaţiilor de partid din unităţile agricole, să controleze cu exigenţă modul cum acestea îşi îndeplinesc sarcinile, să asigure folosirea cît mai raţională a mijloacelor şi forţelor în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiţii a tuturor prevederilor planului producţiei agricole, a măsurilor de care depinde dezvoltarea şi consolidarea unităţilor agricole, de stat şi cooperative, înfăptuirea generală a satului nostru socialist, să se organizeze un patrimoniu permanent asupra cooperative-ilor slabe.

Înăfptuirea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională în domeniul agriculturii impune, de asemenea, intensificarea activităţii politico-educative de ridicare a nivelului politic, ideologic şi cultural, a orientării de cunoaştere şi a gradului de pregătire profesională a întregii tărîni, aplicarea tot mai fermă în viaţa satului a principiilor eticii şi echităţii socialiste. Este necesară perfecţionarea în continuare a activităţii educative, de formare a conştiinţei noi, socialiste, a concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă a tărîniimii cooperatiste, a tuturor oamenilor muncii de la sat. În mod deosebit este necesar să se dea atenţie educării comuniste a tineretului de la sat, participării totale pentru munca pentru creşterea producţiei şi înfăptuirea multilaterală a agriculturii, cultivării în conştiinţa sa a răspunderii pentru apărarea şi buna gospodărire a avutului obştii, pentru întărirea ordinii şi disciplinei în muncă. În acest sens trebuie să acţioneze Uniunea Tineretului Comunist, organizaţiile sale de la sat, în acest sens trebuie să fie îndrumată munca politico-educativă cu tineretul de către organele şi organizaţiile de partid.

Căminele culturale care sînt, după cum am văzut, în număr destul de mare, trebuie să desfăşoare o activitate mai intensă şi multilaterală, cuprinzînd masa largă a locuitorilor comunei. Îndosebi tineretul, făcînd totul pentru răspîndirea culturii şi ştiinţei înaintea în rîndurile tărîniimii. În centrul atenţiei lor trebuie să stea problemele fundamentale ale vieţii satului — dezvoltarea conştiinţei noi a tărîniimii faţă de muncă, faţă de proprietatea socialistă, formarea unei concepţii de viaţă înaintea, în concordanţă cu principiile de bază ale societăţii noastre, cu etica şi echitatea socialistă, preocuparea pentru ridicarea gradului de civilizaţie materială şi spirituală a vieţii noului sat românesc.

În societatea noastră socialistă sînt, dictează, organizaţiile de tineret, comisiile de femei, organizaţiile de masă şi obşteşti în general au un rol important în mobilizarea şi unirea forţelor întregului popor în îndeplinirea politicii generale a partidului, în îndeplinirea planurilor de stat, în educarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii. Acţionînd consecvent pentru a-şi îndeplini largile atribuţii cu care au fost investite de societatea noastră, organizaţiile de masă şi obşteşti sînt chemate să aducă şi la sat o contribuţie sporită în creşterea producţiei şi în educaţia socialistă a tărîniimii. Organizaţiile sindicale din unităţile agricole de stat şi staţionale de maşini agricole trebuie să desfăşoare în rîndul salariaţilor o muncă cultural-educativă cît mai intensă, în forme variate. Trebuie să se stabilească mai bine concurenţa între unităţile cooperative şi unităţile sindicale agricole. Comitetele de femei din comune şi sat trebuie să determine o participare mai activă a mameleor de femei la activitatea cooperativei. Am în vedere, tovarăşi, nu atît participarea la muncă, pentru că, din acest punct de vedere, forţa principală de muncă o constituie astăzi femeile. Aş dori ca, şi de la această înaltă tribună — deşi aducînd felicitări şi urări tuturor cooperativeiilor am inclus şi femeile — să menţionez în mod deosebit rolul important pe care îl au femeile în agricultură, faptul că ele constituie forţa principală, şi să le adresez felicitări şi cele mai bune urări.

Politică externă de pace şi colaborare internaţională a partidului şi statului nostru

Dragi tovarăşi,

Punînd în centrul activităţii sale înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind înălţarea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, partidul şi guvernul desfăşoară în acelaşi timp o intensă activitate internaţională, pornind de la faptul că între sarcinile naţionale şi cele internaţionale există o strînsă unitate dialectică. Ca rezultat al acestei activităţi, România întretine relaţii diplomatice cu peste 100 de ţări şi are legături economice cu peste 110 state.

În mod constant punem pe primul plan dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale cu toate ţările socialiste — aceste relaţii avînd un rol de mare însemnătate în dezvoltarea economică-socială a ţării noastre, ca şi a tuturor ţărilor socialiste, în afirmarea unor raporturi noi în viaţa internaţională. Considerăm că extinderea colaborării între ţările socialiste, întărirea colaborării şi so-

lărităţii lor reprezintă un factor determinant pentru progresul fiecărei ţări socialiste, pentru afirmarea puternică a ideilor socialismului în lume, pentru o politică de colaborare şi pace internaţională. (Aplauze puternice).

În acelaşi timp, România extinde larg relaţiile sale cu ţările care înţeleg pe calea dezvoltării economică-socială independente. Aceste raporturi, bazate pe deplină egalitate în drepturi, au o mare însemnătate pentru progresul economic şi social al fiecărei ţări, pentru afirmarea cu tot mai multă forţă a relaţiilor noi în lume, pentru lupta împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-şi fi viaţa aşa cum doreşte, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice).

Pornind de la realităţile lumii contemporane şi acţionînd în spiritul principiilor coexistenţei paşnice, România promovează, de asemenea, relaţii largi cu ţările capitaliste dezvoltate în toate domeniile de activitate. Considerăm că participarea activă la diviziunea internaţională a muncii constituie o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea economică-socială a fiecărei ţări, pentru înfăptuirea unei politici noi, de colaborare şi pace în lume.

Aşezăm în mod constant la baza relaţiilor noastre internaţionale principiile depline egalităţi în drepturi, stîm la egalitate, ele ştiu să fie şi energice atunci cînd vor. Să le punem în situaţia de a face acest lucru în conducerea unităţilor, unde desfăşoară principala activitate (Aplauze puternice).

Vorbim de largirea orizontului de cultură, îmbogăţirea continuă a vieţii spirituale a satului, formarea omului nou în comunele patriei noastre, trebuie să vorbim de creşterea răspunderii tuturor factorilor de educaţie şi mijloacelor de informare de care dispune societatea noastră. Este necesar ca literatura şi arta să fie mult de la oraş spre sat, să înţeleagă că pentru a scrie despre sat, despre viaţa tărîniimii, nu poate să o facă din citit sau dintr-o vizită de documentare de 2-3 zile. Pentru aceasta, este nevoie de a trăi viaţa satului, de a munci alături de cei care făuresc bunurile materiale din agricultură. Atunci vom avea opere pe măsura faptelor măreţe realizate de tărîniimii noastre. (Vii aplauze).

Schimbările petrecute în ultimii ani pe plan mondial au dus la conturarea unui nou curs în viaţa internaţională — cursul spre destindere şi colaborare. Trebuie să spunem însă deschis că afirmarea acestui curs se află abia la început. Succese obţinute în soluţionarea unor probleme, înţelegerile şi acordurile realizate între un număr de state, dezvoltarea colaborării internaţionale sînt, fără îndoială, factori pozitivi, deosebit de importanţi, în înlăturarea vechii politici de forţă, de ameninţare şi dictat, cunoscută sub denumirea de „război rece”, în afirmarea unei politici noi bazate pe egalitate, pe folosirea căii tătătelor, a mijloacelor politice, paşnice în rezolvarea problemelor litigioase dintre state. Toate acestea nu ne pot însă duce la concluzia că noul curs spre destindere şi colaborare internaţională s-a consolidat şi a devenit ireversibil. Nu trebuie să uităm nici un moment că există încă pericolul întreruperii cursului spre destindere, că în lume sînt sînt puternice forţe reacţionare care caută să împiedice afirmarea noului principiu în relaţiile dintre state, să pună în primejdie pacea internaţională, să împingă omenirea spre noi conflicte.

Fiind pe deplin conştienţi de toate aceste pîndite şi posibilităţi, ţinînd seama de raportul de forţe pe plan internaţional, trebuie să păstrăm permanent vigilenţa şi să acţionăm cu toată fermitatea pentru accentuarea şi consolidarea noii politici, a cursului spre destindere. Este în interesul tuturor popoarelor, al cauzei colaborării şi păcii în lume să se pună cu desăvîrşire capăt politicii de forţă şi dictat, să se obţină noi şi noi succese pe calea instaurării principiilor de egalitate şi respect mutuel între state, spre înfăptuirea unei lumi a dreptăţii şi echităţii sociale, a conlucrării fructuoase între naţiuni, în interesul progresului şi civilizaţiei omenirii. (Aplauze puternice).

În realizarea acestei noi politici un loc important ocupă înfăptuirea securităţii europene. Începînd în 1973, a lucrurilor conferinţei a reprezentat un moment de mare însemnătate în viaţa continentului nostru. Considerăm că trebuie acţionat în continuare, cu toată responsabilitatea, în vederea încheierii cu succes a lucrărilor conferinţei de la Geneva, pentru elaborarea documentelor care să pună la bază principiile noilor relaţii dintre statele continentului european, dezvoltării colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale, în spiritul depline egalităţi în drepturi, să stabilească măsurile practice menite să dea fiecărei naţiuni sentimentul unei depline securităţi, să excludă folosirea forţei, a ameninţării cu forţa, a oricărui fel de presiuni şi ingerinţe în viaţa altor ţări. Considerăm că este necesară crearea unui organism permanent care să asigure continuarea contactelor multilaterale dintre statele continentului, în vederea dezvoltării şi consolidării securităţii şi colaborării în Europa.

Este adevărat că în Europa sînt ţări cu orînduri sociale diferite. Securitatea europeană presupune angajament ferm pentru afirmarea principiilor depline egalităţi între toate statele, indiferent de orînduirea socială. Numai aşa se poate vorbi de securitate europeană! Asemenea securitate trebuie să realizăm! (Aplauze puternice).

Aprecîm că trebuie făcut totul pentru încheierea în cel mai scurt timp a lucrărilor de la Geneva, în vederea organizării fazei finale a conferinţei general-europene, care, după părerea noastră, ar trebui să se realizeze la nivelul şefilor de state sau guverne. Succesul deplin al conferinţei general-europene va reprezenta fără îndoială un eveniment de importanţă istorică în viaţa Europei, exercitînd în acelaşi timp o puternică influenţă pozitivă asupra întregului climat internaţional.

Dragi tovarăşi,

După cum, vă este cunoscut, între 12 şi 21 februarie am făcut o vizită în Libia, Liban, Siria şi Irak. Vizitele în aceste ţări arabe prietene au prilejuit puternice manifestări ale solidarităţii popoarelor noastre. De altfel, aşa cum am menţionat în cursul vizitei, între poporul român

şi popoarele ţărilor vizitate există vechi relaţii de prietenie. Popoarele noastre au cunoscut timp de secole aceeaşi dominaţie străină, au luptat pentru cucerirea independenţei naţionale. Nu o dată reprezentanţii ţărilor noastre s-au întâlnit şi au luptat împreună pentru dreptul de a fi stăpîn pe destinele lor.

În Libia am avut convorbiri îndelungate cu preşedintele Geddafi. Miniştrii şi specialiştii români au dus negocieri cu omologii lor libieni pentru realizarea unui sir de acorduri şi înţelegeri privind dezvoltarea relaţiilor economice dintre ţările noastre. Urmare a convorbirilor, au fost stabilite relaţiile diplomatice între România şi Libia, au fost semnate acorduri şi convenţii cu privire la dezvoltarea colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale. Se poate spune că s-au pus în multe domenii bazele unor relaţii trănice de prietenie şi colaborare româno-libiene. De aceea, apreciez că vizita în Libia s-a încheiat cu rezultate deosebit de bune pentru extinderea cooperării multilaterale româno-libiene, precum şi pentru cauza generală a prieteniei şi colaborării între popoare. (Aplauze puternice).

În Liban am avut convorbiri cu preşedintele Frangieh. S-au purtat, de asemenea, discuţii cu miniştrii şi specialiştii libanezi în vederea extinderii relaţiilor de colaborare dintre ţările noastre. Se poate spune că s-au evidenţiat noi posibilităţi de dezvoltare continuă a prieteniei şi colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale dintre popoarele noastre. Există tot mai multe domenii în care România şi Libanul au colaborat şi pînă acum — şi pot să colaboreze cu rezultate bune şi în viitor — pentru interesele lor şi pentru cauza generală a colaborării în lume. De aceea apreciez că vizita în Liban s-a încheiat cu rezultate bune pentru popoarele noastre, pentru cauza păcii şi colaborării. (Aplauze puternice).

În Siria am avut convorbiri îndelungate cu preşedintele Assad. S-au purtat convorbiri şi s-au semnat o serie de acorduri cu privire la extinderea colaborării economice, tehnico-stiinţifice dintre cele două ţări. Ţinînd seama de faptul că Siria se găseşte în stare de conflict cu Israelul, care are teritorii ocupate, o parte însemnată a convorbirilor cu preşedintele Assad a fost consacrată cură şi normal, problemelor Orientului Mijlociu. De altfel şi în celelalte ţări problemele Orientului Mijlociu au ocupat un loc central — căilor pentru realizarea unei păci drepte şi trănice, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967. Am constatat cu multă satisfacţie preocupările preşedintelui Assad, ale celorlalţi conducători sirieni, dorinţa poporului sirian de a se ajunge la o pace dreaptă şi justă, care să dea posibilitatea poporului sirian să se poată concentra asupra dezvoltării sale economice-sociale. Putem spune, deci, că vizita în Siria a pus bazele unei extinderi şi mai mari a colaborării dintre popoarele noastre în toate domeniile de activitate, a conlucrării în direcţia unei păci trănice în Orientul Mijlociu, a unei lumi mai bune şi mai drepte. (Aplauze puternice).

În Irak am avut, de asemenea, convorbiri îndelungate cu preşedintele Al-Bakr, s-au purtat convorbiri cu miniştrii şi specialiştii irakeni asupra dezvoltării relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări. Am convenit să acţionăm pentru extinderea colaborării economice şi tehnico-stiinţifice dintre cele două ţări, să continuăm activitatea pentru definitivarea a o serie de înţelegeri care să dea perspectivă trănice colaborării în viitor. Iată de ce apreciez că vizita în Irak s-a încheiat cu rezultate bune, a deschis perspective noi pentru extinderea unei trănice colaborări între popoarele române şi irakiane, ceea ce corespunde pe deplin intereselor ambelor popoare, cauzei generale a colaborării internaţionale. (Aplauze puternice).

În cursul vizitei în Liban am avut convorbiri îndelungate cu reprezentanţii Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei în frunte cu preşedintele Organizaţiei — Arafat. Desigur, convorbirile s-au referit aproape în întregime la problemele Orientului Mijlociu şi îndeosebi la situaţia poporului palestinian, la căile pentru găsirea unei soluţii juste care să asigure poporului palestinian dreptul la autodeterminare, condiţii corespunzătoare dezvoltării sale economice-sociale, inclusiv — dacă poporul palestinian şi conducătorii săi vor hotărî crearea unui stat palestinian independent.

În toate ţările vizitate am rămas cu impresii deosebite de plăcute despre preocupările şi dorinţele popoarelor respective pentru dezvoltarea economică-socială independentă, pentru pace şi colaborare între popoare. (Aplauze puternice).

Se poate spune că vizitele în cele patru ţări arabe, convorbirile avute au evidenţiat încă o dată justetea politicii generale a partidului şi statului nostru de dezvoltare a relaţiilor de colaborare cu toate statele lumii, de întărire a solidarităţii cu ţările care păşesc pe calea dezvoltării economice-sociale independente.

Vizita şi rezultatele obţinute au pus bazele unei colaborări largi în toate domeniile de activitate dintre România şi ţările vizitate, aceasta corespunde intereselor popoarelor noastre, precum şi cauzei socialismului, progresului social, colaborării

Politică externă de pace şi colaborare internaţională a partidului şi statului nostru

Dragi tovarăşi,

Punînd în centrul activităţii sale înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind înălţarea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, partidul şi guvernul desfăşoară în acelaşi timp o intensă activitate internaţională, pornind de la faptul că între sarcinile naţionale şi cele internaţionale există o strînsă unitate dialectică. Ca rezultat al acestei activităţi, România întretine relaţii diplomatice cu peste 100 de ţări şi are legături economice cu peste 110 state.

În mod constant punem pe primul plan dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale cu toate ţările socialiste — aceste relaţii avînd un rol de mare însemnătate în dezvoltarea economică-socială a ţării noastre, ca şi a tuturor ţărilor socialiste, în afirmarea unor raporturi noi în viaţa internaţională. Considerăm că extinderea colaborării între ţările socialiste, întărirea colaborării şi so-

lărităţii lor reprezintă un factor determinant pentru progresul fiecărei ţări socialiste, pentru afirmarea puternică a ideilor socialismului în lume, pentru o politică de colaborare şi pace internaţională. (Aplauze puternice).

În acelaşi timp, România extinde larg relaţiile sale cu ţările care înţeleg pe calea dezvoltării economică-socială independente. Aceste raporturi, bazate pe deplină egalitate în drepturi, au o mare însemnătate pentru progresul economic şi social al fiecărei ţări, pentru afirmarea cu tot mai multă forţă a relaţiilor noi în lume, pentru lupta împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-şi fi viaţa aşa cum doreşte, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice).

Pornind de la realităţile lumii contemporane şi acţionînd în spiritul principiilor coexistenţei paşnice, România promovează, de asemenea, relaţii largi cu ţările capitaliste dezvoltate în toate domeniile de activitate. Considerăm că participarea activă la diviziunea internaţională a muncii constituie o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea economică-socială a fiecărei ţări, pentru înfăptuirea unei politici noi, de colaborare şi pace în lume.

Aşezăm în mod constant la baza relaţiilor noastre internaţionale principiile depline egalităţi în drepturi, stîm la egalitate, ele ştiu să fie şi energice atunci cînd vor. Să le punem în situaţia de a face acest lucru în conducerea unităţilor, unde desfăşoară principala activitate (Aplauze puternice).

Vorbim de largirea orizontului de cultură, îmbogăţirea continuă a vieţii spirituale a satului, formarea omului nou în comunele patriei noastre, trebuie să vorbim de creşterea răspunderii tuturor factorilor de educaţie şi mijloacelor de informare de care dispune societatea noastră. Este necesar ca literatura şi arta să fie mult de la oraş spre sat, să înţeleagă că pentru a scrie despre sat, despre viaţa tărîniimii, nu poate să o facă din citit sau dintr-o vizită de documentare de 2-3 zile. Pentru aceasta, este nevoie de a trăi viaţa satului, de a munci alături de cei care făuresc bunurile materiale din agricultură. Atunci vom avea opere pe măsura faptelor măreţe realizate de tărîniimii noastre. (Vii aplauze).

Schimbările petrecute în ultimii ani pe plan mondial au dus la conturarea unui nou curs în viaţa internaţională — cursul spre destindere şi colaborare. Trebuie să spunem însă deschis că afirmarea acestui curs se află abia la început. Succese obţinute în soluţionarea unor probleme, înţelegerile şi acordurile realizate între un număr de state, dezvoltarea colaborării internaţionale sînt, fără îndoială, factori pozitivi, deosebit de importanţi, în înlăturarea vechii politici de forţă, de ameninţare şi dictat, cunoscută sub denumirea de „război rece”, în afirmarea unei politici noi bazate pe egalitate, pe folosirea căii tătătelor, a mijloacelor politice, paşnice în rezolvarea problemelor litigioase dintre state. Toate acestea nu ne pot însă duce la concluzia că noul curs spre destindere şi colaborare internaţională s-a consolidat şi a devenit ireversibil. Nu trebuie să uităm nici un moment că există încă pericolul întreruperii cursului spre destindere, că în lume sînt sînt puternice forţe reacţionare care caută să împiedice afirmarea noului principiu în relaţiile dintre state, să pună în primejdie pacea internaţională, să împingă omenirea spre noi conflicte.

Fiind pe deplin conştienţi de toate aceste pîndite şi posibilităţi, ţinînd seama de raportul de forţe pe plan internaţional, trebuie să păstrăm permanent vigilenţa şi să acţionăm cu toată fermitatea pentru accentuarea şi consolidarea noii politici, a cursului spre destindere. Este în interesul tuturor popoarelor, al cauzei colaborării şi păcii în lume să se pună cu desăvîrşire capăt politicii de forţă şi dictat, să se obţină noi şi noi succese pe calea instaurării principiilor de egalitate şi respect mutuel între state, spre înfăptuirea unei lumi a dreptăţii şi echităţii sociale, a conlucrării fructuoase între naţiuni, în interesul progresului şi civilizaţiei omenirii. (Aplauze puternice).

În realizarea acestei noi politici un loc important ocupă înfăptuirea securităţii europene. Începînd în 1973, a lucrurilor conferinţei a reprezentat un moment de mare însemnătate în viaţa continentului nostru. Considerăm că trebuie acţionat în continuare, cu toată responsabilitatea, în vederea încheierii cu succes a lucrărilor conferinţei de la Geneva, pentru elaborarea documentelor care să pună la bază principiile noilor relaţii dintre statele continentului european, dezvoltării colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale, în spiritul depline egalităţi în drepturi, să stabilească măsurile practice menite să dea fiecărei naţiuni sentimentul unei depline securităţi, să excludă folosirea forţei, a ameninţării cu forţa, a oricărui fel de presiuni şi ingerinţe în viaţa altor ţări. Considerăm că este necesară crearea unui organism permanent care să asigure continuarea contactelor multilaterale dintre statele continentului, în vederea dezvoltării şi consolidării securităţii şi colaborării în Europa.

Este adevărat că în Europa sînt ţări cu orînduri sociale diferite. Securitatea europeană presupune angajament ferm pentru afirmarea principiilor depline egalităţi între toate statele, indiferent de orînduirea socială. Numai aşa se poate vorbi de securitate europeană! Asemenea securitate trebuie să realizăm! (Aplauze puternice).

Aprecîm că trebuie făcut totul pentru încheierea în cel mai scurt timp a lucrărilor de la Geneva, în vederea organizării fazei finale a conferinţei general-europene, care, după părerea noastră, ar trebui să se realizeze la nivelul şefilor de state sau guverne. Succesul deplin al conferinţei general-europene va reprezenta fără îndoială un eveniment de importanţă istorică în viaţa Europei, exercitînd în acelaşi timp o puternică influenţă pozitivă asupra întregului climat internaţional.

Dragi tovarăşi,

După cum, vă este cunoscut, între 12 şi 21 februarie am făcut o vizită în Libia, Liban, Siria şi Irak. Vizitele în aceste ţări arabe prietene au prilejuit puternice manifestări ale solidarităţii popoarelor noastre. De altfel, aşa cum am menţionat în cursul vizitei, între poporul român

şi popoarele ţărilor vizitate există vechi relaţii de prietenie. Popoarele noastre au cunoscut timp de secole aceeaşi dominaţie străină, au luptat pentru cucerirea independenţei naţionale. Nu o dată reprezentanţii ţărilor noastre s-au întâlnit şi au luptat împreună pentru dreptul de a fi stăpîn pe destinele lor.

În Libia am avut convorbiri îndelungate cu preşedintele Geddafi. Miniştrii şi specialiştii români au dus negocieri cu omologii lor libieni pentru realizarea unui sir de acorduri şi înţelegeri privind dezvoltarea relaţiilor economice dintre ţările noastre. Urmare a convorbirilor, au fost stabilite relaţiile diplomatice între România şi Libia, au fost semnate acorduri şi convenţii cu privire la dezvoltarea colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale. Se poate spune că s-au pus în multe domenii bazele unor relaţii trănice de prietenie şi colaborare româno-libiene. De aceea, apreciez că vizita în Libia s-a încheiat cu rezultate deosebit de bune pentru extinderea cooperării multilaterale româno-libiene, precum şi pentru cauza generală a prieteniei şi colaborării între popoare. (Aplauze puternice).

În Liban am avut convorbiri cu preşedintele Frangieh. S-au purtat, de asemenea, discuţii cu miniştrii şi specialiştii libanezi în vederea extinderii relaţiilor de colaborare dintre ţările noastre. Se poate spune că s-au evidenţiat noi posibilităţi de dezvoltare continuă a prieteniei şi colaborării economice, tehnico-stiinţifice şi culturale dintre popoarele noastre. Există tot mai multe domenii în care România şi Libanul au colaborat şi pînă acum — şi pot să colaboreze cu rezultate bune şi în viitor — pentru interesele lor şi pentru cauza generală a colaborării în lume. De aceea apreciez că vizita în Liban s-a încheiat cu rezultate bune pentru popoarele noastre, pentru cauza păcii şi colaborării. (Aplauze puternice).

În Siria am avut convorbiri îndelungate cu preşedintele Assad. S-au purtat convorbiri şi s-au semnat o serie de acorduri cu privire la extinderea colaborării economice, tehnico-stiinţifice dintre cele două ţări. Ţinînd seama de faptul că Siria se găseşte în stare de conflict cu Israelul, care are teritorii ocupate, o parte însemnată a convorbirilor cu preşedintele Assad a fost consacrată cură şi normal, problemelor Orientului Mijlociu. De altfel şi în celelalte ţări problemele Orientului Mijlociu au ocupat un loc central — căilor pentru realizarea unei păci drepte şi trănice, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967. Am constatat cu multă satisfacţie preocupările preşedintelui Assad, ale celorlalţi conducători sirieni, dorinţa poporului sir

Lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a V-a)

De sprijinire a țării în curs de dezvoltare, în vederea realizării unui progres economic-social mai rapid, a lichidării decalajului care le desparte de țările dezvoltate. În acest context, este necesară o abordare nouă a problemelor energiei, a problemelor materiei prime, în general a relațiilor dintre țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare, stabilindu-se raporturi noi, echitabile. Între statele producătoare de materii prime și statele dezvoltate. Toate acestea trebuie să tindă spre creșterea condițiilor în vederea diminuării treptate a decalajului existent între state, pentru progresul mai rapid al economiei țărilor slab dezvoltate. România consideră că la discutarea acestor probleme trebuie să participe toate țările, în cadrul sau sub egida Națiunilor Unite, în spiritul principiilor depline egalități în drepturi, al respectării voinței și intereselor fiecărei națiuni.

În soluționarea problemelor care confruntă omenirea este necesar să sporască rolul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale care constituie cadrul cel mai adecvat de dezvoltare democratică a tuturor acestor probleme, cu participarea tuturor statelor, indiferent de mărimea și potențialul lor. Mai mult ca oricând considerăm că este necesară participarea activă a țărilor mici și mijlocii la activitatea organizațiilor internaționale, la soluționarea problemelor care preocupă lumea contemporană.

Accentuarea și consolidarea politicii noi, a cursului destinerii lui se poate realiza fără intensificarea luptei maselor populare, întărirea unității și coeziunii lor, fără participarea activă a popoarelor, care reprezintă forța hotărâtoare a progresului social, a păcii în lume. (Vii aplauze).

Pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român desfășoară o largă activitate pentru întărirea colaborării și solidarității cu toate partidele comuniste și muncitorești, apărând că unitatea lor reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea omenirii pe o cale nouă. În același timp, acționăm pentru largirea colaborării cu partidele socialiste și social-democrate, cu alte partide progresiste și democratice, cu toate forțele antimprialiste. Astăzi, mai mult ca oricând, întărirea colaborării și unității tuturor forțelor antimprialiste, democratice și progresiste reprezintă o necesitate imperioasă pentru afirmarea cu succes a noii politici internaționale.

În acest spirit Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România vor acționa și în viitor, cu fermitate, pentru intensificarea colaborării internaționale, pentru triumful politicii de egalitate și colaborare între popoare, pentru dezvoltarea socială progresistă a omenirii, pentru o lume a păcii și dreptății sociale. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Am prezentat în cadrul conferinței principalele probleme ale activității din agricultură, orientările și sarcinile pe care ne propunem să le etapăm nouă, superioară în dezvoltarea acestui sector de bază al economiei noastre naționale. Dorim ca lucrările conferinței — la care participă cadrele de conducere din toate sectoarele agriculturii — să prilejuiască un larg schimb de păreri, desfășurat într-un spirit de înaltă exigență și răspundere, în legătură cu aceste probleme, să se soldeze cu cel mai multe sugestii și propuneri privind modalitățile concrete de realizare.

Primit cu puternice urale și orații, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea conducătorului partidului și statului nostru, document de însemnătate istorică, care ilustrează adâncile prefeceeri economice și sociale petrecute în ultimii 25 de ani în agricultura țării noastre și proiectează în lumina mobilizațiilor prezentei ale Congresului al X-lea al partidului perspective largi de dezvoltare ale satului românesc, a fost urmărită cu vie atenție, cu profund interes de întreaga existență. În repetate rânduri, cuvîntarea a fost subliniată cu îndelungă aplauze, cei prezenți manifestându-și recunoștința fierbinte față de partid, față de secretarul general, pentru grija pe care o poartă dezvoltării agriculturii, exprimîndu-și adevărată deplină la politica partidului și statului nostru, hotărîrea fermă de a munci cu abnegație pentru înfruntarea ei neabătută.

În cursul după-amieții, lucrările conferinței s-au desfășurat pe secții — cooperative agricole de producție, pe grupe de județe, întreprinderi agricole de stat, agricultură mecanizată, etc. —

Lucrările din secția au fost prezidate de tovarășii Manea Mănescu, Gheorghe Pană, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Constantin Băbăluș, Cornel Burtică, Miron Constantinescu, Miu Dobrescu, Mihai Gere.

În cadrul acestor secții au fost prezentate rapoartele întocmite de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, Departamentul agriculturii de stat și Centrala pentru mecanizarea agriculturii, privind activitatea desfășurată în anul 1973 și realizările înregistrate, experiența dobîndită de unele unități fruntașe, precum și măsurile ce se impun în acest an în vederea realizării integrale a indicatorilor de plan atît în agricultura de stat, cît și în cea cooperatistă.

Rapoartele au fost urmate de largi dezbateri, la care au luat parte un mare număr de vorbitori.

Lucrările Conferinței continuă. (Agerpres)

discare a producției agricole, de îmbunătățire a conducerii agriculturii noastre socialiste. Fără nici o îndoială tovarăși, nu trebuie să mai subliniez că în toate aceste dezbateri trebuie să se manifeste un spirit critic și autocritic cît mai dezvoltat, să se spună lucrurile pe nume, pentru că numai așa vom putea aduce într-adevăr clarificările necesare, vom pleca de aici cu un program clar de activitate în viitor. Această dezbateră se înscrie în metoda de muncă, în practica obișnuită a partidului nostru de a se sfătui permanent cu oamenii muncii, cu întregul popor în lărua tuturor hotărîrilor care privesc cursul înainte al patriei socialiste.

Am considerat, pornind tocmai de la această practică, că este necesar ca acum, cînd mai avem doi ani pînă la încheierea cincinalului, să elaborem noul cincinal 1976—1980, să avem această confruntare largă, pentru a da o perspectivă mai bună și a putea, împreună, să trasăm drumul dezvoltării agriculturii românești în viitor. (Aplauze puternice).

Dispunem de toate condițiile pentru a realiza cu succes și în agricultură — ca și în industrie și în toate celelalte sectoare ale economiei și vieții sociale — sarcinile și obiectivele trasate de Congresul al X-lea al partidului și de Conferința Națională.

Avem o țărînimă minunată, avem cooperatori minunați, avem cadre minunate, conducători minunați în agricultură. Să facem totul ca agricultura să-și aducă o contribuție tot mai mare la sporirea avuției noastre socialiste, la înflorirea și bunăstarea întregii națiuni, la ridicarea României în rîndul țărilor avansate ale lumii, pe noi trepte de progres și civilizație. (Aplauze puternice, prelungite).

Să facem astfel ca anul acesta, în care se împlinesc trei decenii de cînd poporul nostru și-a luat soarta în propriile mîini și a trecut la făurirea vieții sale noi, libere și fericite, anul în care va avea loc cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român, să se înscrie în istoria țării cu noi și strălucite victorii în toate domeniile de activitate, să marcheze un nou pas înainte pe drumul luminos al fîuririi comunismului în România. (Aplauze puternice, prelungite).

Să facem totul pentru ca țărînimă noastră să-și aducă — alături de clasa muncitoare și în strînsă alianță cu ea — o contribuție tot mai activă la dezvoltarea și întărirea forței și capacității economico-sociale a României Socialiste! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceaulescu — P.C.R.”, întreaga asistență în picioare aclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaulescu).

La dispoziția dv.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Cidul, seriile I și II (orele 8,30; 12,00; 16,00; 19,30); ARTA: Din viața unui pierde vară (orele 9,30; 11,45; 14,00; 16,15); iar de la 18,30, filmul CIDUL TINERETULUI: Umuitoarele aventuri ale lui Robinson Crusoe (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

MEDIAȘ: PROGRESUL: Legenda negrului Charley (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,15); TINERETULUI: Trecătoarele iubiri (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30).

CISNĂDIE: POPULAR: Misterul din insula Balife (orele 11,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBRAVENI: 7 NOIEMBRIE: Parașutiști (orele 18,00 și 20,00).

COPȘA MICĂ: POPULAR: Joe Hill (orele 17,00 și 19,00).

OCNA SIBIULUI: Despre o anume feticie (orele 17,00 și 20,00).

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Vizita oficială de prietenie a tovarășului Ion Gheorghe Maurer în R. P. Ungară

Budapesta 27 — De la trimisul special Agerpres, Mircea Ionescu: Miercuri dimineața, a sosit la Budapesta tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, pentru o vizită oficială de prietenie în R. P. Ungară.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a fost întâmpinat la aeroport de Jenő Fock, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare.

Cei doi șefi de guvern se salutau cu multă cordialitate. La ceremonia sosită au fost prezenți tovarășii Timar Matyas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Puja Frigyes, ministrul afacerilor externe, Horgos Gyula, ministrul metalurgiei și construcțiilor de ma-

șini, Biro Jozsef, ministrul comerțului exterior, Csani György, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Gyenes Andras, șeful Secției relații externe a C.C. al P.M.S.U., Ferenc Martin, ambasadorul R. P. Ungare la București, alte persoane oficiale ungare.

Președintele Guvernului ungare a prezentat tovarășului Ion Gheorghe Maurer persoanele oficiale venite în întâmpinare. La rîndul său, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a prezentat tovarășului Jenő Fock pe tovarășul Virgil Trofin și celelalte persoane oficiale române.

Au fost de față Ioan Cotot, ambasadorul României la Budapesta, membri ai ambasadei și Agenției economice române.

Vizită protocolară la tovarășul Jenő Fock președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare

Budapesta 27 — Corresponsentul Agerpres, Aurel Pop, transmite: Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a făcut, miercuri, o vizită protocolară tovarășului Jenő Fock, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare.

Între cei doi șefi de guvern a avut loc o convorbire cordială. Au luat parte tovarășii Virgil Trofin, Timar Matyas, și alte persoane oficiale române și ungare.

În cursul după-amieții de miercuri, la palatul Parlamentului din Budapesta au început convorbirile oficiale dintre președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, Jenő Fock.

Din partea română, la convorbiri participă tovarășii Virgil Trofin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă guvernamentală româno-ungară de colaborare economică, Ilie Cisu, ministru — secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ioan Cotot, ambasadorul României la Budapesta, consilieri și experți.

Din partea ungară iau parte tovarășii: Timar Matyas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții ungare în Comisia mixtă guvernamentală româno-ungară de colaborare economică, Lorincz Imre, secretar de stat la Ministerul Industriei grele, Roska Istvan, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ferenc Martin, ambasadorul R. P. Ungare la București, consilieri și experți.

În timpul convorbirii, cei doi șefi de guvern au examinat pe larg stadiul relațiilor româno-ungare, subliniind cu satisfacție cursul lor ascendent.

De ambele părți a fost exprimată dorința de a extinde și diversifica în continuare raporturile bilaterale, de a adînci prietenia dintre cele două țări și popoare. În acest context, în timpul discuțiilor au fost evidențiate noi căi și mijloace în diverse domenii — politic, economic, tehnico-stilistic și cultural, în interesul și avantajul ambelor părți.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, de deplină înțelegere.

Seara, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a asistat la un spectacol de gală dat în cinstea sa de Ansamblul național folcloric.

Vizita tovarășului Paul Niculescu Mizil la Haga

Haga 27 — Corresponsentul Agerpres, N. Popescu-Bogdănești, transmite: În cursul zilei de miercuri, delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care face o vizită în Olanda la invitația Comitetului Executiv al Partidului Muncii, a avut o întrevedere cu primul ministru olandez, Joop Den Uyl.

Delegația română a transmis un salut prietenesc din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaulescu, precum și din partea președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Ion Gheorghe Maurer.

Primul ministru olandez a adresat salutul său și cele mai bune urări președintelui Consiliului de Stat al României și președintelui Consiliului de Miniștri.

Cu prilejul întîlnirii, a fost apreciat în mod pozitiv evoluția relațiilor de colaborare dintre România și Olanda și s-a exprimat dorința de a se dezvolta în continuare aceste relații. Totodată, s-a făcut un schimb de păreri privind problemele securității europene și alte probleme internaționale.

Întîlnirea, la care a participat și ambasadorul României la Haga, Mihail-Bujor Sion, s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială. În cursul aceluiași zile, delegația s-a întîlnit cu ministrul afacerilor externe al Olandei, Max van Der Stoep. De asemenea, a avut o întîlnire cu președintele grupului parlamentar al Partidului Muncii, Eduard van Thijn, cu alți membri ai grupului parlamentar.

Scurte știri externe

■ PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI AL U.R.S.S., A. N. KOSIGHIN, i-a primit, la 26 februarie, pe membrii Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, vicepreședinți ai guvernelor țărilor membre, precum și pe secretarul C.A.E.R. Membrii Comitetului Executiv al C.A.E.R. au prezentat președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. felicitări cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani.

Din partea țării noastre a luat parte tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentantul permanent al României în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

■ AGENȚIA CHINA NOUĂ informează că Norodom Sihanuk, seful statului cambodgian și președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei (F.U.N.C.), s-a întîlnit, miercuri, cu președintele Republicii Zambia, Kenneth Kaunda, care se află în vizită în R.P. Chineză.

■ ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat, miercuri, satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-633”, anunță agenția TASS. Aparatul științific instalat la bord funcționează normal, iar Centrul de calcul și coordonare de pe Pămînt prelucrează informațiile recepționate.

■ LA MUZEUL „CANTINI”, DIN

MARSILIA, s-a deschis o expoziție Theodor Pallady, organizată în cadrul programului de schimburi culturale dintre România și Franța. La vernisajul expoziției au participat primarul Marsiliei, deputatul socialist Gaston Defferre, numeroase personalități ale vieții culturale și artistice din acest oraș, membri ai ambasadei române.

În dimineața aceleiași zile, a avut loc o conferință de presă, în cadrul căreia au fost prezentate cîteva filme de artă populară românească, precum și filmul „Theodor Pallady”.

■ O ADEVĂRATĂ „FEBRĂ A AURULUI” s-a manifestat din nou, marți, la toate bursele occidentale unde se negociază metalul prețios. Pretul acestuia a înregistrat niveluri-record, care au depășit chiar așa-zisa „barieră psihologică” de 175 dolari uncia. La bursa din Londra, considerată piața orientativă a aurului, pretul aurului a ajuns, la un moment dat, la 183,5 dolari uncia, stabilindu-se, la încheierea tranzacțiilor, la 177,25 dolari.

■ LA „CASA ARTISTULUI PLASTIC”, DIN VARȘOVIA, unde sînt prezentate cele mai semnificative expoziții ale genului din Polonia, a avut loc vernisajul expoziției „Grafica contemporană românească” cuprinzînd 62 de lucrări realizate de 26 plasticieni.

Întreprinderea „13 DECEMBRIE” Sibiu

ANGAJEAZĂ:

- lăcătuși
- frezori
- zidari
- fochiști autorizați
- sudori

Informații suplimentare la biroul personal-învățămînt al întreprinderii.

Salarizarea se va face în conformitate cu Legea 12/1971.

Cooperativa „Timpuri Noi” Sibiu

ANGAJEAZĂ URGENT:

- șef depozit
- primitor-distribuitor

Informații suplimentare, zilnic, la biroul personal, între orele 7,30—10,00, la sediul cooperativei, din Piața Unirii nr. 4, etajul II, camera 133, telefon 117 67.

Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Sibiu

ANGAJEAZĂ URGENT:

PRIN CONCURS SAU TRANSFER,

în condițiile Legii nr. 12/1971:

— economist principal, cunoscător în probleme de plan.

Relații suplimentare la sediul unității din Piața Republicii nr. 11.

Mica publicitate

OFER Medias apartament, 3 camere, confort I, bloc cartier Gura cîmpului, doresc similar Sibiu. Informații Sibiu, telefon 236 47.

VIND magnetofon Tesla, portativ — curent, televizor Venus, convenabil. Telefon 225 27.

PIERDUT legitimație nr. 37, eliberată de Întreprinderea prelucrarea lemnului, pe numele Panfiloiu Marina. O declar nulă.

PIERDUT legitimație nr. 81, eliberată de „Victoria” Sibiu, pe numele Bibu Teofil. O declar nulă.

PIERDUT legitimație nr. 3 872, eliberată de I.P.A.S., pe numele Teaba Nicolae. O declar nulă.

Colectivul de ajutor reciproc de deces „Dumbrava” Sibiu, aduce la cunoștință membrilor că adunarea generală va avea loc la 3 martie 1974, ora 14, în sala stadionului Șoimii, Sub Arini.

COMITETUL

Indurerata familie anunță înțetarea din viață, la data de 27 februarie 1974, a colonelului pensionar IOAN GEORGESCU

născut în Polana Sibiului. Serviciul înmormîntării se va ofiția la locuința defunctului din Sibiu, str. Kornhaus 14, ora 12, înmormîntarea la cîmîntăria centrală Sibiu, în zina de vineri, 1 martie 1974, ora 13.